

USTAWA

z dnia 2007 r.

o Krajowej Administracji Skarbowej

DZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Art. 1. 1. W celu zapewnienia większej efektywności realizacji przez organy władzy publicznej zadań wynikających z przepisów dotyczących danin publicznych, ujednoczenia struktur administracji podatkowej i celnej, stworzenia przejrzystych norm funkcjonowania organów władzy publicznej w gospodarce rynkowej demokratycznego państwa prawa, a przez to - stworzenia przyjaznych warunków współpracy partnerów społecznych, tworzy się Krajową Administrację Skarbową.

2. Nazwa Krajowa Administracja Skarbowa, skrót KAS oraz znak graficzny KAS przysługują wyłącznie Krajowej Administracji Skarbowej, o której mowa w ust.1.

Art. 2. 1. Do zakresu działania KAS należy wykonywanie zadań nałożonych przepisami prawa, w szczególności:

- 1) wymiar i pobór podatków, należności celnych oraz innych opłat;
- 2) wykonywanie kontroli podatkowej i celnej, szczególnego nadzoru podatkowego, dozoru celnego oraz czynności sprawdzających;
- 3) wykonywanie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych;
- 4) rozpoznawanie, zapobieganie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych;
- 5) prowadzenie postępowań przygotowawczych w sprawach o wykroczenia i przestępstwa skarbowe;
- 6) rozpoznawanie, zapobieganie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw i wykroczeń w obrocie towarowym w zakresie określonym innymi ustawami;
- 7) podział i przekazywanie, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, dochodów budżetowych między budżetem państwa i budżetami jednostek samorządu terytorialnego;
- 8) prowadzenie działalności analitycznej i prognostycznej dotyczącej zjawisk występujących w obszarze właściwości KAS oraz przedstawianie w tym

zakresie informacji ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych;

- 9) współpraca i współdziałanie w zakresie swojej właściwości z organami administracji rządowej i samorządowej oraz instytucjami zagranicznymi i organizacjami międzynarodowymi na podstawie umów i porozumień międzynarodowych oraz odrębnych przepisów.

2. Do zakresu działania KAS należy wykonywanie innych zadań wynikających z odrębnych przepisów, w tym także z członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej we Wspólnocie Europejskiej, w zakresie zadań wymienionych w ust. 1.

3. Zadania KAS nie obejmują podatków i innych należności budżetowych, których ustalanie lub określanie i pobór należy na mocy odrębnych przepisów do innych organów.

Art. 3. 1. Organy administracji rządowej i samorządowej oraz inne państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne są obowiązane współdziałać, nieodpłatnie udostępniać informacje, udzielać pomocy technicznej organom oraz urzędnikom skarbowym KAS przy wykonywaniu zadań określonych w ustawie.

2. Właściwy organ KAS niezwłocznie pokrywa udokumentowane koszty związane z udzieleniem pomocy technicznej, o której mowa w ust. 1, przez jednostkę samorządu terytorialnego, na pisemny wniosek właściwego organu samorządu, złożony nie później niż 30 dni od dnia poniesienia takich kosztów.

3. KAS współpracuje i współdziała z innymi organami i instytucjami krajowymi oraz zagranicznymi, w zakresie niezbędnym dla realizacji zadań ustawowych.

4. Do zakresu działania KAS należy także współpraca i współdziałanie z organami odpowiedzialnymi za ochronę interesów finansowych Wspólnoty Europejskiej.

5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb współdziałania organów i urzędników skarbowych KAS z organami i jednostkami, o których mowa w ust. 1, a także tryb i sposób zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 2 mając na względzie sprawne wykonywanie zadań.

Art. 4. 1. KAS w zakresie koniecznym do wykonywania ustawowych zadań może uzyskiwać, gromadzić i przetwarzać informacje, w tym również dane osobowe także bez wiedzy i zgody osoby, której dane te dotyczą, ze zbiorów danych prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów przez organy władzy publicznej oraz państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, a w szczególności z Ewidencji Działalności Gospodarczej, Krajowego Rejestru Karnego, Krajowego Rejestru Sądowego, Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności, Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców, Rejestru Podmiotów Gospodarki Narodowej oraz Centralnego Rejestru Ubezpieczonych i Centralnego Rejestru Płatników Składek. Administratorzy danych gromadzonych w tych zbiorach są obowiązani do nieodpłatnego ich udostępniania.

2. Organy władzy publicznej oraz państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne prowadzące zbiory danych, o których mowa w ust. 1, mogą wyrazić zgodę na udostępnianie drogą elektroniczną informacji zgromadzonych w tych zbiorach określonym komórkom organizacyjnym KAS, bez konieczności składania wymaganych odrębnymi przepisami wniosków lub zapytań, jeżeli jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywania zadań albo prowadzonej działalności,

a komórka ta posiada:

- 1) urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
 - 2) zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające dostęp do danych osobom nieuprawnionym.
3. KAS może, w zakresie koniecznym do wykonywania ustawowych zadań, korzystać z informacji kryminalnych zgromadzonych w Krajowym Centrum Informacji Kryminalnych, także przekazywanych drogą elektroniczną.

Art. 5. 1. Na pisemne żądanie organów KAS, wydane w związku z toczącym się postępowaniem o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy z bankiem lub o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe popełnione w zakresie działalności osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, która to osoba lub jednostka jest stroną umowy z bankiem, banki są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji o:

- 1) posiadanych rachunkach bankowych w tym rachunkach oszczędnościowych, liczbie tych rachunków, a także obrotach i stanach na tych rachunkach;
 - 2) posiadanych rachunkach pieniężnych lub rachunkach papierów wartościowych, liczbie tych rachunków, a także obrotach i stanach na tych rachunkach;
 - 3) zawartych umowach kredytowych lub umowach pożyczki, a także umowach depozytowych;
 - 4) nabytych za pośrednictwem banków akcjach spółek Skarbu Państwa lub obligacjach Skarbu Państwa, a także obrotach tymi papierami wartościowymi;
 - 5) obrotach wydawanymi przez banki certyfikatami depozytowymi lub innymi papierami wartościowymi.
2. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 4 stosuje się również do innych niż banki podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa maklerskie oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.
3. Towarzystwa funduszy inwestycyjnych, na pisemne żądanie organów KAS, są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji o umorzonych jednostkach uczestnictwa. Przepis ust. 1, w zakresie dotyczącym przesłanek wystąpienia z żądaniem stosuje się odpowiednio.
4. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać oznaczenie posiadacza rachunku oraz okresu objętego informacją.

Art. 6. 1. KAS zapewnia ochronę własnych urządzeń oraz obszarów i obiektów, a także przebywających w nich osób, przez wewnętrzną służbę ochrony. Urzędnikom skarbowym wykonującym zadania w zakresie ochrony, w granicach chronionych obszarów i obiektów, przysługują odpowiednio uprawnienia pracowników ochrony określone w przepisach o ochronie osób i mienia.

2. Kierujący jednostką organizacyjną KAS może powierzyć wykonywanie ochrony, o której mowa w ust. 1, specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej.

Art. 7. 1. W zakresie określonym w przepisach odrębnych działalność duszpasterska w KAS prowadzona jest na podstawie porozumień ministra właściwego do spraw finansów publicznych z przedstawicielami właściwego kościoła lub związku wyznaniowego. Podpisana umowa zostaje opublikowana w dzienniku urzędowym Ministra Finansów.

2. Dzień 21 września ustanawia się Dniem Krajowej Administracji Skarbowej.

3. Ustanawia się odznakę honorową "Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej", którą nadaje minister właściwy do spraw finansów publicznych osobom wyróżniającym się w Krajowej Administracji Skarbowej lub mającym szczególne zasługi dla Krajowej Administracji Skarbowej.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór odznaki, szczegółowe zasady i tryb jej nadawania, a także sposób jej noszenia oraz wzór legitymacji, a także wzór wniosku o nadanie odznaki. We wzorze wniosku powinny zostać sprecyzowane niezbędne dane, w tym informacje o osiągnięciach uzasadniających nadanie odznaki.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór znaku graficznego KAS, wzór sztandaru Krajowej Administracji Skarbowej oraz tryb jego nadania. Wzór sztandaru KAS powinien nawiązywać do tradycji administracji celnej i podatkowej.

Art. 8. Działalność KAS jest finansowana z wyodrębnionej części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

DZIAŁ II

ORGANIZACJA KRAJOWEJ ADMINISTRACJI SKARBOWEJ

Rozdział 1

Organy i jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej

Art. 9. 1. Organami Krajowej Administracji Skarbowej są:

- 1) minister właściwy do spraw finansów publicznych jako naczelny organ administracji skarbowej;
 - 2) dyrektor izby administracji skarbowej;
 - 3) naczelnik urzędu administracji skarbowej.
2. Jednostkami organizacyjnymi KAS są wyodrębnione komórki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych realizujące zadania KAS, izba administracji skarbowej i urząd administracji skarbowej.
3. Na wniosek dyrektora izby administracji skarbowej, minister właściwy do spraw finansów publicznych może utworzyć ośrodki zamiejscowe lub oddziały urzędów administracji skarbowej, określając jednocześnie ich właściwość.
4. Dyrektor izby administracji skarbowej wykonuje zadania przy pomocy izby administracji skarbowej.

5. Naczelnik urzędu administracji skarbowej wykonuje zadania przy pomocy urzędu administracji skarbowej.
6. Jednostkami organizacyjnymi KAS są również: Krajowa Szkoła Skarbowości, Krajowa Informacja Skarbowa, Centrum Informatyki.

Art. 10. KAS kieruje minister właściwy do spraw finansów publicznych, przy pomocy dyrektorów izb administracji skarbowej i naczelników urzędów administracji skarbowej oraz kierujących pozostałymi jednostkami organizacyjnymi KAS.

Art. 11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych sprawuje nadzór nad działalnością KAS w zakresie realizacji zadań określonych w ustawie, w szczególności:

- 1) określa zadania i sprawuje nadzór nad poszczególnymi organami KAS oraz obsługującymi je jednostkami organizacyjnymi;
- 2) kształtuje politykę kadrową i szkoleniową w jednostkach organizacyjnych KAS;
- 3) organizuje system informacyjny, współdziałający z systemami informacyjnymi innych instytucji, organizacji państwowych i samorządowych;
- 4) wykonuje kontrolę podatkową i celną;
- 5) wykonuje zadania w zakresie rozpoznawania, zapobiegania, zwalczania i wykrywania przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych w zakresie ustalonym Kodeksem karnym skarbowym;
- 6) wykonuje zadania w zakresie rozpoznawania, zapobiegania, wykrywania i zwalczania przestępstw i wykroczeń w obrocie towarowym w zakresie określonym innymi ustawami;
- 7) upoważnia urzędników skarbowych zatrudnionych w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych do przeprowadzania kontroli, a także, w uzasadnionych przypadkach, decyduje o zmianie urzędnika skarbowego prowadzącego kontrolę;
- 8) upoważnia urzędników skarbowych zatrudnionych w innych jednostkach organizacyjnych KAS do przeprowadzenia czynności kontrolnych poza obszarem terytorialnego zasięgu działania tych jednostek;
- 9) może upoważnić podległe organy lub podległych urzędników skarbowych do załatwiania spraw w jego imieniu w określonym zakresie;
- 10) analizuje wyniki działalności KAS;
- 11) uczestniczy w pracach międzynarodowych organizacji i instytucji zajmujących się administracją podatkową i celną;
- 12) ustala zasady i kryteria oceniania służbowego, o którym mowa w art. 79;
- 13) wykonuje funkcje służby specjalnej w rozumieniu art. 11 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli przez Państwa Członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej i uchylającego dyrektywę 77/435/EWG (Dz. Urz. WE L 388 z 30.12.1989, str. 18; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 208, z późn. zm.), zwanym dalej "rozporządzeniem nr 4045/89", polegającą w szczególności na koordynacji i ogólnym nadzorze kontroli

przeprowadzanych przez inne organy.

Art. 12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wykonuje czynności wynikające z określonych w niniejszej ustawie uprawnień i obowiązków wobec urzędników skarbowych oraz w zakresie sprawowania nadzoru nad jednostkami organizacyjnymi KAS.

Art. 13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wykonuje czynności przewidziane dla kierownika jednostki organizacyjnej w stosunku do pracowników i urzędników KAS, zatrudnionych i pełniących służbę w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych sporządza w terminie do dnia 31 marca, sprawozdanie z realizacji zadań KAS za rok poprzedni.

Art. 15 Minister właściwy do spraw finansów publicznych może podawać do wiadomości publicznej zbiorcze informacje dotyczące działalności KAS.

Art. 16. 1. Dyrektorów izb administracji skarbowej, dyrektorów komórek, o których mowa w art. 9 ust. 2 oraz dyrektorów pozostałych jednostek organizacyjnych KAS powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Naczelników urzędów administracji skarbowej powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek właściwego dyrektora izby administracji skarbowej.

3. Funkcję dyrektora izby administracji skarbowej lub naczelnika urzędu administracji skarbowej można pełnić nie dłużej niż przez pięć lat w tej samej jednostce.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 2, nie dłużej jednak niż na kolejne pięć lat.

5. Kandydaci na stanowiska, o których mowa w ust. 1 i 3 wyłaniany są ze skarbowego zasobu kadrowego, o którym mowa w art.27.

6. Do czasu powołania, o którym mowa w ust. 1 i 3, minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznacza odpowiednio osobę pełniącą obowiązki dyrektora albo naczelnika. Pełnienie obowiązków może być powierzone na czas nie dłuższy niż 6 miesięcy, z możliwością jednokrotnego przedłużenia tego okresu o nie więcej niż 3 miesiące.

7. Powołanie następuje z dniem wskazanym w akcie powołania.

8. Odwołanie następuje z dniem wskazanym w akcie odwołania.

9. Dyrektorzy i naczelnicy, o których mowa w ust. 1-2, są kierownikami jednostek organizacyjnych KAS, w rozumieniu odrębnych przepisów. Przepis ten nie dotyczy komórek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1.

Art. 17. Do zakresu działania dyrektora izby administracji skarbowej należy:

- 1) nadzór nad naczelnikami urzędów administracji skarbowej;

- 2) rozstrzyganie w drugiej instancji w sprawach należących w pierwszej instancji do naczelników urzędów administracji skarbowej;
- 3) rozstrzyganie w pierwszej instancji w sprawach określonych w przepisach odrębnych;
- 4) wykonywanie kontroli podatkowej, celnej oraz sprawowanie dozoru celnego;
- 5) rozpoznawanie, zapobieganie, zwalczanie i wykrywanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych w zakresie ustalonym Kodeksem karnym skarbowym;
- 6) prowadzenie postępowań przygotowawczych w sprawach o wykroczenia i przestępstwa skarbowe;
- 7) rozpoznawanie, zapobieganie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw i wykroczeń w obrocie towarowym w zakresie określonym innymi ustawami;
- 8) ustalanie i udzielanie oraz analizowanie prawidłowości wykorzystywania dotacji przedmiotowych dla przedsiębiorców w zakresie określonym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 9) organizacja szkoleń dla pracowników i urzędników izby i podległych urzędów;
- 10) kierowanie izbą administracji skarbowej;
- 11) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

Art. 18. 1. Do zakresu działania naczelnika urzędu administracji skarbowej należy:

- 1) ustalanie lub określanie i pobór podatków oraz niepodatkowych należności budżetowych, jak również innych należności, na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) dokonywanie wymiaru i poboru należności celnych;
- 3) nadawanie towarom przeznaczenia celnego oraz wykonywanie innych czynności przewidzianych przepisami prawa celnego;
- 4) rejestrowanie podatników oraz przyjmowanie deklaracji podatkowych;
- 5) wykonywanie kontroli podatkowej i celnej, wykonywanie czynności sprawdzających oraz sprawowanie dozoru celnego;
- 6) wykonywanie szczególnego nadzoru podatkowego;
- 7) rozpoznawanie, zapobieganie, zwalczanie i wykrywanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych w zakresie ustalonym w Kodeksie karnym skarbowym;
- 8) prowadzenie postępowań przygotowawczych w sprawach o wykroczenia i przestępstwa skarbowe;
- 9) rozpoznawanie, zapobieganie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw i wykroczeń w obrocie towarowym w zakresie określonym innymi ustawami;
- 10) wykonywanie orzeczeń, w zakresie określonym w przepisach Kodeksu karnego wykonawczego oraz Kodeksu karnego skarbowego;
- 11) wykonywanie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych;
- 12) podział i przekazywanie, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, dochodów budżetowych między budżetem państwa i budżetami jednostek samorządu terytorialnego;
- 13) kierowanie urzędem administracji skarbowej;

14) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

Art. 19. 1. Wicedyrektorów izb administracji skarbowej powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek dyrektora izby administracji skarbowej, spośród urzędników skarbowych wchodzących w skład skarbowego zasobu kadrowego.

2. Wicedyrektorów komórek, o których mowa w art. 9 ust. 2 powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek dyrektora komórki organizacyjnej, spośród urzędników skarbowych wchodzących w skład skarbowego zasobu kadrowego.

3. Wicedyrektorów pozostałych jednostek organizacyjnych KAS powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

4. Zastępców naczelnika urzędów administracji skarbowej powołuje dyrektor izby administracji skarbowej na wniosek naczelnika urzędu administracji skarbowej, spośród urzędników skarbowych wchodzących w skład skarbowego zasobu kadrowego.

5. Wicedyrektorów, o których mowa w ust. 1 - 3 odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

6. Zastępców naczelnika, o których mowa w ust. 4 odwołuje dyrektor izby administracji skarbowej.

7. Powołanie następuje z dniem wskazanym w akcie powołania.

8. Odwołanie następuje z dniem wskazanym w akcie odwołania.

Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, może przenieść dyrektora izby administracji skarbowej lub naczelnika urzędu administracji skarbowej za jego zgodą na stanowisko dyrektora izby administracji skarbowej lub naczelnika urzędu administracji skarbowej, w tej samej lub innej miejscowości.

2. Powołania dokonane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub dyrektora izby administracji skarbowej, o których mowa w art. 16 ust 1 - 2 lub art. 19 ust. 1 - 4, w przypadku osób nie będących pracownikami jednostki organizacyjnej KAS, w której zostały powołane na stanowisko, jest równoznaczne z przeniesieniem, o którym mowa w art. 80 ust. 1, z wyjątkiem ograniczenia okresu tego przeniesienia.

Art. 21. 1. Wykonywanie obowiązków służbowych przez osoby, o których mowa w art. 16 ust. 1 - 2 i art. 19 ust. 1-4 podlega okresowej ocenie.

2. Oceny, o której mowa w ust. 1 dokonują:

- 1) minister właściwy do spraw finansów publicznych w odniesieniu do osób wymienionych w art. 16 ust. 1;
- 2) dyrektor właściwej komórki organizacyjnej w odniesieniu do osób wymienionych w art. 19 ust. 2;
- 3) dyrektor właściwej izby administracji skarbowej w odniesieniu do osób wymienionych w art. 16 ust. 3 i art. 19 ust. 1;
- 4) dyrektor pozostałych jednostek organizacyjnych KAS w odniesieniu do osób wymienionych w art. 19 ust. 3;

- 5) naczelnik urzędu administracji skarbowej w odniesieniu do osób wymienionych w art. 19 ust. 4.
3. Ocena okresowa sporządzana jest nie rzadziej niż raz na dwanaście miesięcy.
4. Ocena okresowa sporządzana jest na piśmie.
5. Minister właściwy do spraw finansów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przeprowadzania ocen okresowych, kierując się potrzebą zapewnienia doskonalenia jakości wykonywania zadań KAS.

Art. 22. 1. Odwołanie, o którym mowa w art. 16 ust. 1-2 i art. 19 ust. 5 i 6 następuje w przypadku:

- 1) rażącego naruszenia przepisów prawa;
 - 2) prowadzenia działalności, która pozostaje w sprzeczności z wykonywanymi obowiązkami;
 - 3) utraty zdolności do pełnienia obowiązków służbowych z powodu choroby lub innej przeszkody trwale uniemożliwiającej pełnienie obowiązków służbowych;
 - 4) rezygnacji ze stanowiska;
 - 5) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 6) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
 - 7) negatywnej oceny, o której mowa w art. 21;
 - 8) rezygnacji ze stanowiska.
2. Osobie odwołanej ze stanowiska, kierujący właściwą jednostką organizacyjną KAS powierza obowiązki na równorzędnym stanowisku, jakie zajmowała przed objęciem stanowiska, z którego jest odwoływana, a jeżeli nie jest to możliwe, to na innym zgodnym z jej kwalifikacjami i umiejętnościami zawodowymi.

Art. 23. 1. Tworzy się Krajową Szkołę Skarbowości z siedzibą w Warszawie.

2. Organizację i zakres działania Krajowej Szkoły Skarbowości jako uczelni wyższej, tryb wyznaczania i odwoływania rektora oraz wyznaczania, wyboru i odwoływania prorektorów reguluje ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. 164, poz. 1365 oraz z 2006 r. nr 46, poz. 328).

Art. 24. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, tworzy i likwiduje izby administracji skarbowej i urzędy administracji skarbowej, ośrodki zamiejscowe i oddziały urzędów oraz określa ich siedziby i właściwość miejscową oraz rzeczową, mając na uwadze prawidłową realizację zadań KAS.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może tworzyć zespoły zadaniowe o charakterze stałym lub doraźnym, określając ich nazwę, skład osobowy oraz szczegółowy zakres i tryb działania.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze zarządzenia nadaje statuty izbom i urzędom administracji skarbowej, w których określa ich strukturę wewnętrzną, szczegółowe zadania oraz zakres i tryb działania.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia,

statut Centrum Informatyki i Krajowej Informacji Skarbowej.

5. Kierujący jednostką organizacyjną KAS, na podstawie statutu, nadaje jej regulamin organizacyjny, w którym określa jej strukturę wewnętrzną, szczegółowe zadania oraz zakres i tryb działania.

Art. 25. 1. Czynności związane z realizacją zadań ustawowych wykonują pracownicy oraz urzędnicy skarbowi jednostek organizacyjnych KAS. Urzędnicy skarbowi, wykonując czynności służbowe, posługują się legitymacjami służbowymi i znakami identyfikacyjnymi.

2. Urzędnicy skarbowi są upoważnieni do prowadzenia czynności na obszarze właściwości miejscowej jednostki organizacyjnej KAS, w której pełnią służbę z zastrzeżeniem art.10 ust. 2 pkt 8.

3. Urzędnicy skarbowi pełniący służbę w komórkach organizacyjnych KAS urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych upoważnieni są do prowadzenia czynności na obszarze całego kraju.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, czynności służbowe wymagające posługiwania się legitymacjami służbowymi, znakami identyfikacyjnymi, wzory legitymacji służbowych i znaków identyfikacyjnych, organy właściwe do ich wydawania, sposób ich wydawania, wymiany, składania do depozytu i zwrotu, uwzględniając w szczególności potrzebę zapewnienia właściwej ich ochrony.

Art. 26. 1. Środki finansowe w wysokości 30 % dochodów uzyskanych przez Skarb Państwa tytułem przepadku rzeczy lub korzyści majątkowych pochodzących z ujawnionych przez KAS przestępstw przeznacza się na fundusz motywacyjny na nagrody dla pracowników i urzędników skarbowych, którzy przyczynili się bezpośrednio do ich ujawnienia.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe zasady przyznawania i wypłacania nagród, o których mowa w ust. 1, uwzględniając relację indywidualnych nagród do uzyskanych dochodów, nakład pracy, okoliczności dokonania czynności przez poszczególnych pracowników i urzędników skarbowych jednostek organizacyjnych KAS.

Rozdział 2

Skarbowy Zasób Kadrowy

Art. 27. Tworzy się skarbowy zasób kadrowy, mając na względzie potrzebę zapewnienia szczególnych kwalifikacji i doświadczenia zawodowego, w celu efektywnego funkcjonowania KAS.

Art. 28. 1. Do skarbowego zasobu kadrowego należą urzędnicy skarbowi KAS, którzy spełniają łącznie następujące kryteria:

- 1) posiadają obywatelstwo polskie;
- 2) nie byli karani za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;

3) posiadają następujące wykształcenie:

- a) ukończyli studia wyższe i uzyskali tytuł magistra w Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą i uznane według odrębnych przepisów w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne w zakresie prawa, ekonomii, administracji, zarządzania, lub
 - b) ukończyli inne studia wyższe i uzyskali tytuł magistra w Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą i uznane według odrębnych przepisów w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne, uzupełnione studiami podyplomowymi lub studiami trzeciego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym, ukończonymi w Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą w zakresie prawa, ekonomii, zarządzania albo administracji,
- 4) posiadają co najmniej trzyletni staż pracy w KAS, bądź też w odpowiednich organach publicznych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 5) nie pełnili służby zawodowej, nie pracowali i nie byli współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. Nr z 2007 r. Nr 63, poz.425), ani też nie byli sędzią, który orzekając uchybił godności urzędu, sprzeniewierzając się niezawisłości sędziowskiej;
- 6) ukończyli z wynikiem pozytywnym postępowanie kwalifikacyjne do skarbowego zasobu kadrowego.

2. Do skarbowego zasobu kadrowego należą także osoby, które tworzą państwowy zasób kadrowy, o którym mowa w ustawie z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych (Dz. U. Nr 170, poz.1217, Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 17, poz.96 i Nr 50, poz. 331), o ile spełniają kryteria wskazane w ust. 1 pkt 1-5.

3. Postępowanie kwalifikacyjne do skarbowego zasobu kadrowego jest przeprowadzane nie rzadziej niż raz w roku przez komisję powołaną przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych..

4. Osoba przystępująca do postępowania kwalifikacyjnego do skarbowego zasobu kadrowego wnosi opłatę w wysokości nie wyższej niż 50% minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

5. Opłata, o której mowa w ust. 4 stanowi dochód budżetu państwa.

6. Potwierdzeniem ukończenia z wynikiem pozytywnym postępowania kwalifikacyjnego do skarbowego zasobu kadrowego jest zaświadczenie.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, uwzględniając potrzebę zapewnienia obiektywności postępowania kwalifikacyjnego do skarbowego zasobu kadrowego, sprawności jego przeprowadzania, rzetelnej oceny wiedzy i predyspozycji kierowniczych kandydatów, a także koszt tego postępowania, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) skład komisji, o której mowa w ust. 3, oraz regulamin jej działania;

- 2) organizację i sposób przeprowadzania postępowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, oraz sposób ustalania ocen, w tym najniższą ocenę pozytywną warunkującą ukończenie postępowania z wynikiem pozytywnym;
 - 3) zakres tematyczny postępowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 6;
 - 4) sposób wnoszenia opłaty, o której mowa w ust. 4, oraz jej wysokość;
 - 5) wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 6.
8. Ewidencję osób należących do skarbowego zasobu kadrowego, z wyłączeniem osób, o których mowa w ust. 2, prowadzi minister właściwy do spraw finansów publicznych.
9. Ewidencja, o której mowa w ust. 8 obejmuje imię i nazwisko osoby oraz informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5.
10. Dane objęte ewidencją, o której mowa w art. 9 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych, podlegają udostępnieniu ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, na jego wniosek.

DZIAŁ III

KONTROLA PROWADZONA PRZEZ KRAJOWĄ ADMINISTRACJĘ SKARBOWĄ

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 29. 1. W zakresie zadań ustawowych właściwe organy KAS wykonują kontrole, na zasadach określonych w niniejszym dziale oraz w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.¹⁾).

2. Kontrole, z wyjątkiem kontroli wymienionych w rozdziale 2-4, przeprowadza się zgodnie z okresowymi planami kontroli, zatwierdzonymi przez kierujących poszczególnymi jednostkami organizacyjnymi KAS.

3. Kontrole mogą być również prowadzone poza planem kontroli, w oparciu o uzyskane informacje lub materiały albo przeprowadzone analizy.

4. Czynności kontrolne przeprowadzają urzędnicy skarbowi, zwani dalej „kontrolującymi”, na podstawie imiennego upoważnienia, wydanego przez właściwy organ KAS.

5. W czynnościach kontrolnych mogą uczestniczyć osoby uprawnione na podstawie ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, w tym także przedstawiciele organów Wspólnoty Europejskiej.

Art. 30. Kontroli podlegają organy i jednostki administracji rządowej i samorządu terytorialnego, inne osoby prawne i jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, zwane dalej kontrolowanymi.

Art. 31. 1. W przypadku złożenia wniosku o wydanie decyzji, której przedmiotem jest udzielenie pozwolenia, w szczególności pozwolenia na korzystanie z gospodarczej procedury celnej lub procedury uproszczonej, bądź udzielenie innego ułatwienia lub uprawnienia wynikającego z przepisów prawa celnego, właściwy organ KAS może, przed wydaniem decyzji, przeprowadzić u składającego wniosek kontrolę w celu ustalenia, czy zostały spełnione warunki do udzielenia pozwolenia.

2. Właściwy organ KAS w przypadku złożenia wniosku o udzielenie ułatwień płatniczych, innych niż odroczenie płatności, może przeprowadzić u wnioskodawcy kontrolę w celu ustalenia, czy zostały spełnione warunki do udzielenia ułatwienia oraz czy sytuacja gospodarcza lub społeczna uzasadnia odstępianie od wymogu złożenia zabezpieczenia lub naliczenia odsetek od kredytu, na zasadach określonych w art. 229 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992 z późn. zm.).

3. Właściwy organ KAS w przypadku złożenia wniosku o odstępianie od wymogu złożenia zabezpieczenia, w związku z wstrzymaniem wykonania decyzji określającej kwotę należności wynikającą z długu celnego lub o zawieszenie obowiązku uiszczenia tych należności, może przeprowadzić u wnioskodawcy kontrolę w celu ustalenia sytuacji gospodarczej lub społecznej wnioskodawcy.

Art. 32. 1. W celu realizacji zadania określonego w art.10 ust. 2 pkt 13 minister właściwy do spraw finansów publicznych jest uprawniony do:

- 1) żądania od organów administracji publicznej oraz państwowych jednostek organizacyjnych i osób prawnych wszelkich niezbędnych informacji;
- 2) zlecenia wykonania określonych czynności organom administracji publicznej oraz państwowym jednostkom organizacyjnym i osobom prawnym uprawnionym do kontroli dokumentów, które mają znaczenie dla realizacji rozporządzenia nr 4045/89.

2. Pisemne wystąpienie o dostarczenie informacji lub wykonanie określonych czynności powinno w szczególności zawierać oznaczenie treści żądania lub zlecenia oraz termin dostarczenia informacji lub wykonania określonej czynności. W przypadku podmiotów innych niż przeprowadzające kontrole zgodnie z rozporządzeniem nr 4045/89, wystąpienie powinno zawierać ponadto wskazanie okoliczności będących podstawą wystąpienia.

3. W czynnościach określonych w ust. 1 pkt 2 mogą uczestniczyć urzędnicy skarbowi upoważnieni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 33. Nie podlega kontroli wykorzystywanie środków publicznych oraz mienia państwowego na cele specjalne w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, w Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu oraz w jednostkach organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

Art. 34. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości dotyczących zgłoszenia celnego, nie stosuje się przepisów dotyczących korekt deklaracji. W tym przypadku,

po zakończeniu kontroli, właściwy organ KAS wszczyna postępowanie celne na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 marca 2004 r. Prawo celne (Dz. U. Nr 68 poz.622 i Nr 273 poz.2703).

2. Na podstawie informacji wynikających z akt kontroli, w razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 i 6, organ KAS wszczyna i prowadzi postępowanie przygotowawcze w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

3. W sprawach dotyczących kontroli, nieuregulowanych w niniejszym dziale, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy Ordynacja podatkowa o czynnościach sprawdzających i kontroli podatkowej.

Art. 35. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w celu usprawnienia współpracy oraz podniesienia efektywności kontroli, może zawierać z władzami innych państw porozumienia dwustronne lub wielostronne w zakresie wymiany informacji, koordynacji czasu wszczynania oraz zakresu przeprowadzanych kontroli.

2. Porozumienia, o których mowa w ust. 1, mogą przewidywać uczestnictwo przedstawicieli innych państw w toku czynności kontrolnych, na zasadach określonych w tych porozumieniach.

Rozdział 2

Szczególny nadzór podatkowy

Art. 36. 1. Szczególny nadzór podatkowy w zakresie i trybie określonym w niniejszym rozdziale wykonują organy KAS.

2. Szczególnemu nadzorowi podatkowemu podlega:

- 1) produkcja, przemieszczanie i obrót, w tym eksport i import, niektórymi wyrobami akcyzowymi;
- 2) zarządzanie gier i zakładów wzajemnych prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów o grach i zakładach wzajemnych;
- 3) wytwarzanie oraz obrót biokomponentami, określonymi w odrębnych przepisach.

3. Szczególny nadzór podatkowy polega na kontroli:

- 1) czynności związanych z produkcją, przemieszczaniem i obrotem wyrobami, o których mowa w ust. 2 pkt 1, w szczególności wytwarzania, uszlachetniania, przerabiania, zużywania, skażania, rozlewu, przyjmowania, magazynowania, wydawania, przewozu i niszczenia oraz stosowania i oznaczania tych wyrobów znakami akcyzy, zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 2) ilości i jakości wyrobów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, przebiegu procesów technologicznych i ruchu towarowego dotyczącego tych wyrobów oraz ich wydajności, ubytków i zużycia;
- 3) otwarcia i zamknięcia stołów gry w kasynach gry, obliczania rezultatów gier na stołach i na automatach, a także przychodów i stosowania maksymalnej stawki i wartości maksymalnej wygranej w grach na

- automatach o niskich wygranych oraz zasadności i prawidłowości wystawianych imiennych zaświadczeń o uzyskanej wygranej;
- 4) prawidłowości i terminowości wpłat podatku akcyzowego od wyrobów, o których mowa w ust. 2 pkt 1;
 - 5) dokumentacji prowadzonej w zakresie, o którym mowa w pkt 1-4.

Art. 37. 1. Czynności kontrolne, o których mowa w art. 36 ust. 3, wykonują urzędnicy skarbowi KAS, na podstawie upoważnienia wydanego przez właściwy organ KAS.

2. Szczególny nadzór podatkowy może być wykonywany w formie kontroli doraźnej lub w formie stałego nadzoru.

3. Sprawowanie stałego nadzoru polega na wykonywaniu czynności kontrolnych, o których mowa w art. 36 ust. 3, przez urzędników skarbowych KAS komórki organizacyjnej utworzonej w tym celu przez właściwy organ KAS na terenie podmiotu podlegającego szczególnemu nadzorowi podatkowemu zwaną dalej "komórką stałego nadzoru".

Art. 38. 1. Urzędnicy skarbowi w ramach kontroli, o których mowa w art. 36 ust. 3 są uprawnieni do:

- 1) żądania powtórzenia, jeżeli to możliwe, każdej czynności, w wyniku której uzyskuje się dane o przyjmowanych, wydawanych lub wprowadzanych do procesu produkcyjnego surowcach, materiałach, produkcji w toku i półproduktach oraz uzyskanych produktach, wyrobach gotowych i wysokości strat produkcyjnych;
- 2) pobierania próbek surowców, półproduktów i wyrobów gotowych w celu ich zbadania, zabezpieczania zebranych dowodów, zbierania innych niezbędnych materiałów w zakresie objętym szczególnym nadzorem podatkowym oraz zasięgania opinii biegłych;
- 3) nakładania zabezpieczeń urzędowych na urządzenia, pomieszczenia i naczynia służące do działalności objętej szczególnym nadzorem podatkowym w celu uniemożliwienia dostępu do ich wnętrza bez uszkodzenia zabezpieczenia urzędowego, a także na dokumentację prowadzoną w zakresie, o którym mowa w art. 36 ust. 3 pkt 1-4, w celu jej urzędowego uwierzytelnienia;
- 4) uczestniczenia w dokonywanych przez podmiot podlegający szczególnemu nadzorowi podatkowemu czynnościach, o których mowa w art. 36 ust. 3 pkt 1-3;
- 5) żądania zamknięcia dokumentacji, o której mowa w art. 36 ust. 3 pkt 5, w celu umożliwienia porównania rzeczywistego stanu ze stanem ewidencyjnym;
- 6) przeprowadzania kontroli obrachunkowych;
- 7) uczestniczenia w czynnościach niszczenia wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują urzędnikom skarbowym także w stosunku do podmiotów wykonujących działalność w zakresie, o którym mowa w art. 36 ust. 2, bez zachowania warunków oraz form określonych przepisami prawa.

Art. 39. 1. Podmioty podlegające szczególnemu nadzorowi podatkowemu są obowiązane zapewnić warunki i środki do sprawnego przeprowadzania kontroli, w tym:

- 1) przesłać właściwemu organowi KAS, co najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem działalności w zakresie, o którym mowa w art. 36 ust. 2, zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą tej działalności, a w przypadku wznowienia działalności, po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące - zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności;
- 2) zapewnić warunki do przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia podmiotu, w tym w miarę możliwości samodzielne pomieszczenie i miejsce do przechowywania dokumentów;
- 3) przygotować i oznaczyć urządzenia, pomieszczenia i naczynia służące do działalności objętej szczególnym nadzorem podatkowym;
- 4) przechowywać w oddzielnych naczyniach i pomieszczeniach wyroby objęte szczególnym nadzorem podatkowym;
- 5) dostosować urządzenia, pomieszczenia i naczynia, o których mowa w pkt 3, do nakładania zabezpieczeń urzędowych, a ponadto dostarczyć potrzebną ilość plomb, laku lub masy plastycznej do pieczęci oraz inne materiały do nałożenia zabezpieczeń urzędowych;
- 6) posiadać legalizowane przyrządy pomiarowe, odczynniki i sprzęt techniczny, niezbędne do kontroli ilości i jakości surowców, półproduktów i wyrobów gotowych;
- 7) zgłaszać właściwemu organowi KAS albo komórce stałego nadzoru informacje o terminach czynności, o których mowa w art. 36 ust. 3 pkt 1-3;
- 8) prowadzić dokumentację, o której mowa w art. 36 ust. 3 pkt 5, związaną z prowadzeniem działalności objętej szczególnym nadzorem podatkowym;
- 9) dokonać zamknięcia dokumentacji, o której mowa w art. 36 ust. 3 pkt 5, na żądanie urzędnika skarbowego, w celu umożliwienia porównania rzeczywistego stanu ze stanem ewidencyjnym;
- 10) zgłaszać w terminie 2 dni właściwemu organowi KAS albo komórce stałego nadzoru przypadki zniszczenia lub kradzieży wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym bądź znaków akcyzy;
- 11) zgłaszać właściwemu organowi KAS zamiar zniszczenia wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym, nieprzydatnych do spożycia, dalszego przerobu lub zużycia na co najmniej 3 dni przed zamierzonym terminem ich zniszczenia;
- 12) zgłaszać bezzwłocznie właściwemu organowi KAS albo komórce stałego nadzoru przypadki zdarzeń związanych z działaniem lub stanem urządzeń, pomieszczeń i naczyń, o których mowa w pkt 3, wskazujących na niebezpieczeństwo strat lub zniszczenia wyrobów akcyzowych objętych szczególnym nadzorem podatkowym.

2. Za stan pomieszczeń, urządzeń i naczyń służących do wykonywania działalności w zakresie, o którym mowa w art. 36 ust. 2, oraz za stan nałożonych na nie zabezpieczeń urzędowych odpowiedzialny jest podmiot podlegający szczególnemu nadzorowi podatkowemu.

3. Koszty związane z realizacją obowiązków określonych w ust. 1 obciążają podmioty

podlegające szczególnemu nadzorowi podatkowemu.

4. Urzędnik skarbowy wykonujący czynności kontrolne w zakresie szczególnego nadzoru podatkowego jest uprawniony do wstępu oraz poruszania się po terenie podmiotu podlegającego szczególnemu nadzorowi podatkowemu na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 37 ust.1, bez potrzeby uzyskiwania przepustki, oraz nie podlega rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewnętrznym tego podmiotu. Urzędnik skarbowy podlega przepisom o bezpieczeństwie i higienie pracy obowiązującym w tym podmiocie.

Art. 40. 1. Podmioty podejmujące działalność w zakresie, o którym mowa w art. 36 ust. 2, podlegają przed rozpoczęciem jej prowadzenia urzędowemu sprawdzeniu przez naczelnika urzędu administracji skarbowej.

2. Urzędowemu sprawdzeniu podlegają również podmioty prowadzące działalność w zakresie, o którym mowa w art. 36 ust. 2, po przerwie w tej działalności trwającej dłużej niż 3 miesiące, a także na żądanie właściwego organu KAS.

3. Urzędowe sprawdzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, polega na przeprowadzeniu czynności sprawdzających w celu ustalenia, czy zostały zapewnione warunki i środki do sprawnego przeprowadzania czynności kontrolnych, o których mowa w art. 36 ust. 3.

Art. 41. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wyroby akcyzowe, które w związku z wykonywaniem działalności w zakresie, o którym mowa w art. 36 ust. 2 pkt 1, są objęte szczególnym nadzorem podatkowym;
- 2) zakres i sposób wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego w stosunku do poszczególnych wyrobów podlegających temu nadzorowi;
- 3) zakres i sposób wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego przy oznaczaniu wyrobów znakami akcyzy;
- 4) sposób wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego, w zakresie określonym w art. 36 ust. 2 pkt 2 i 3;
- 5) rodzaje prowadzonej dokumentacji, o której mowa w art. 36 ust. 3 pkt 5, jej wzory, a także szczegółowy sposób jej przygotowania i prowadzenia;
- 6) wzór upoważnienia, o którym mowa w art. 37 ust. 1;
- 7) zakres i sposób sprawowania stałego nadzoru, a także sposób przeprowadzania kontroli doraźnych;
- 8) szczegółowe zasady i tryb pobierania próbek, o których mowa w 38 ust. 1 pkt 2;
- 9) szczegółowy zakres i tryb nakładania zabezpieczeń urzędowych, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 3, oraz rodzaje lub formy tych zabezpieczeń;
- 10) tryb dokonywania i zakres zgłoszeń, o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 1, 7, 10-12;
- 11) szczegółowy zakres przygotowywania oraz oznaczania pomieszczeń, urządzeń i naczyń, o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 3;
- 12) szczegółowy zakres i sposób przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia,

o którym mowa w art. 40;

13) tryb niszczenia wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym w przypadku stwierdzenia ich nieprzydatności do spożycia, dalszego przerobu lub zużycia;

14) szczegółowe zasady i warunki przyjmowania, magazynowania, wydawania i przewożenia wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni w szczególności:

1) wyroby akcyzowe o szczególnym znaczeniu dla budżetu państwa oraz wyroby podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy;

2) zróżnicowanie form i sposobów wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego oraz zakresu wymagań, które powinny zostać spełnione przez podmioty podlegające temu nadzorowi - w zależności od rodzaju podmiotu, rodzaju wykonywanej działalności oraz grupy wyrobów objętych tym nadzorem;

3) zapewnienie skuteczności i sprawności wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego.

Rozdział 3

Czynności kontrolne w ramach dozoru celnego

Art. 42. 1. Organ KAS może wykonywać wszelkie czynności dozoru celnego, które uzna za właściwe zgodnie z przepisami prawa celnego, w każdym miejscu znajdującym się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub - jeżeli umowy międzynarodowe tak stanowią - poza nim.

2. Organ KAS może w każdym czasie podejmować czynności z zakresu dozoru celnego wobec towaru znajdującego się na terytorium kraju w celu ustalenia, czy towar został wprowadzony na obszar celny Wspólnoty Europejskiej, zwanej dalej "Wspólnotą", zgodnie z przepisami prawa.

Art. 43. 1. W celu ustalenia zgodności z przepisami prawa, wprowadzenia towaru na obszar celny Wspólnoty lub wyprowadzanie z tego obszaru organ KAS może w szczególności:

1) kontrolować dokumenty i dane handlowe, w tym także sporządzone z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych;

2) ustalać tożsamość osób;

3) przesłuchiwać świadków;

4) dokonywać oględzin towarów;

5) badać towary i pobierać ich próbki;

6) przeprowadzać rewizję celną, w tym z użyciem urządzeń technicznych;

7) kontrolować środki transportu;

8) dokonywać przeszukania osób, pomieszczeń, bagażu i środków transportu, również przy użyciu psów służbowych.

2. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości lub na żądanie strony, z czynności dozoru celnego sporządza się protokół.

3. Kontrolujący obowiązany jest zapoznać osobę obecną przy czynnościach kontrolnych z treścią protokołu.

4. Protokół, o którym mowa w ust. 2 podpisuje kontrolujący i osoba obecna przy czynnościach dozoru celnego. Jeżeli osoba obecna przy czynnościach dozoru celnego odmówi podpisania protokołu, kontrolujący jest obowiązany umieścić w protokole odpowiednią adnotację.

5. Osoba obecna przy czynnościach dozoru celnego może, w terminie 7 dni od dnia zapoznania jej z treścią protokołów, zgłosić do właściwego organu KAS, pisemne zastrzeżenia do jego treści.

Art. 44. Urzędnicy skarbowi wykonujący dozór celny mogą stosować środki przymusu bezpośredniego zgodnie z przepisami art. 61-63 niniejszej ustawy.

Art. 45. 1. Organ KAS może podejmować czynności pozwalające na ustalenie lub zapewnienie tożsamości towaru, jeżeli jest to niezbędne do przestrzegania warunków procedury celnej, do której towar został zgłoszony. W szczególności może nakładać zamknięcia celne, żądać od zgłaszającego opisów, rysunków, zdjęć fotograficznych lub dokonania innych niezbędnych czynności.

2. Zamknięcia celne mogą zostać usunięte lub zniszczone tylko przez organ KAS lub za jego zgodą.

Art. 46. Z zastrzeżeniem przepisów odrębnych, rewizji celnej nie podlegają:

1) na zasadzie wzajemności:

a) towary przeznaczone dla obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz misji specjalnych w Rzeczypospolitej Polskiej, a także organizacji międzynarodowych mających siedziby lub placówki w Rzeczypospolitej Polskiej,

b) towary przeznaczone dla osób korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych,

c) opatrzone pieczęcią przesyłki urzędowe przesyłane do obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i misji specjalnych w Rzeczypospolitej Polskiej oraz opatrzone pieczęcią przesyłki przez nie wysyłane;

2) opatrzone pieczęcią przesyłki urzędowe przesyłane między Ministerstwem Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej, a polskimi przedstawicielstwami dyplomatycznymi, urzędami konsularnymi i misjami specjalnymi za granicą.

Art. 47. 1. Jeżeli nie można w inny sposób stwierdzić, czy osoba przewozi towary nieprzedstawione lub niezgłoszone do odprawy celnej, organ KAS może przeszukać tę osobę.

2. Przeszukanie nie powinno naruszać godności osobistej osoby przeszukiwanej oraz powinno być przeprowadzone przez osobę tej samej płci, w warunkach wykluczających obecność osób postronnych.

3. W wypadku uzasadnionego podejrzenia, że osoba ukrywa towary w swoim organizmie, można skierować tę osobę na specjalistyczne badania lekarskie.

4. Z przeprowadzonego przeszukania osoby sporządza się protokół, a w wypadku wykonywania badań, o których mowa w ust. 3, na wniosek osoby, która została poddana tym badaniom, organ KAS wydaje zaświadczenie o terminie i miejscu ich przeprowadzenia.

Art. 48. Osoba posiadająca towary jest obowiązana na swój koszt do wykonywania czynności umożliwiających przeprowadzenia dozoru celnego, a w szczególności do rozładowania, okazania oraz załadowania towaru po zakończeniu czynności dozoru celnego.

Art. 49. Każda osoba będąca w posiadaniu towaru, środka transportu lub osoba odpowiedzialna za wykonanie obowiązków wynikających z przepisów prawa celnego jest obowiązana do niezwłocznego zawiadomienia organu KAS o stwierdzeniu naruszenia, usunięcia lub zniszczenia zamknięć celnych bez zgody organu KAS.

Art. 50. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, sposób i tryb wykonywania czynności dozoru celnego, ze szczególnym uwzględnieniem rodzajów procedur celnych oraz kontrolowanych towarów;
- 2) sporządzania protokołów, o których mowa w art. 43 ust. 2, i ich wzory;
- 3) rodzaje dokumentów mających znaczenie dla dozoru celnego, a także osoby obowiązane do ich przechowywania;
- 4) warunki użycia urządzeń technicznych i psów służbowych podczas dozoru celnego, sposób przeprowadzania przeszukania osoby, a także sposób i warunki przeprowadzania rewizji celnej bagażu podróżnego,
- mając na uwadze, w szczególności, zapewnienie jednolitości procedur kontrolnych oraz konieczność skutecznego wykrywania nieprawidłowości w stosowaniu przepisów prawa celnego w tym także uwzględniając konieczność stosowania skutecznych metod technicznych w tym zakresie.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób prowadzenia kontroli bagażu przewożonego drogą morską lub powietrzną, z uwzględnieniem rodzaju bagażu kontrolowanego oraz wskazania miejsc właściwych do prowadzenia kontroli.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia:

- 1) wypadki, sposób i tryb prowadzenia przez organy KAS ewidencji towarów, którym nadano przeznaczenie celne;
- 2) wzory rejestrów, ksiąg, innych dokumentów ewidencyjnych oraz wzory formularzy używanych w toku sprawowania dozoru celnego;
- 3) wzory pieczęci, zamknięć celnych, stempli i innych znaków stosowanych przy wykonywaniu dozoru celnego;
- 4) zasady szkolenia przewodników psów służbowych, które są wykorzystywane do realizacji zadań KAS oraz zasady nabywania, szkolenia, wykorzystania, pielęgnacji, opieki i żywienia tych psów.

Art. 51. Prezes Rady Ministrów określi w drodze rozporządzenia, sposób i warunki wykonywania dozoru celnego oraz nadawania przeznaczenia celnego w odniesieniu do okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych oraz wyposażenia i sprzętu jednostek wojskowych, a także wyposażenia i sprzętu jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych i administracji, mając na uwadze uproszczenie czynności kontrolnych podejmowanych wobec tego rodzaju towarów oraz zapewnienie skutecznego dozoru celnego.

Art. 52. 1. W przypadku podejmowania czynności kontroli przesyłek pocztowych, organ KAS może w szczególności kontrolować dokumenty pocztowe, w tym wykazy i deklaracje, oraz sprawdzać liczbę przywożonych lub wywożonych paczek z liczbą wskazaną w wykazie zdawczym.

2. Rewizję celną przesyłek pocztowych i pobieranie próbek towarów w nich przesyłanych przeprowadza się w obecności zgłaszającego lub pracownika urzędu pocztowego.

Art. 53. W przypadku towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty lub wyprowadzanych z tego obszaru przez podróżnych organ KAS, może w szczególności:

- 1) ustalać tożsamość osoby, w tym kontrolować dokumenty uprawniające do przekraczania granicy państwowej;
- 2) przeprowadzać rewizję celną bagażu, w tym z użyciem urządzeń technicznych oraz psów służbowych;
- 3) przeszukiwać osoby.

Art. 54. 1. Organ KAS może zarządzić, w drodze decyzji, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej konwój celny, gdy:

- 1) niemożliwe jest nałożenie zamknięć celnych, a zachowanie tożsamości towaru jest niezbędne do przestrzegania warunków procedury celnej lub istnieje uzasadnione podejrzenie, że towar może zostać usunięty spod dozoru celnego;
- 2) istnieje uzasadnione podejrzenie, że towary nie zostaną dostarczone do organu KAS albo miejsca uznanego lub wyznaczonego przez organ KAS;
- 3) kwota długu celnego mogącego powstać w związku z przewozem towarów w ramach procedury tranzytu jest wyższa niż kwota zabezpieczenia;
- 4) w ramach procedury tranzytu przewożone są towary, których transport jest związany ze zwiększonym ryzykiem.

2. Organ KAS może zobowiązać podmiot odpowiedzialny za wykonywanie czynności związanych z nadaniem towarowi przeznaczenia celnego, aby określone czynności w ramach konwoju celnego wykonywały wyspecjalizowane jednostki działające w zakresie ochrony osób lub mienia.

3. Koszty konwoju celnego ponosi podmiot odpowiedzialny za wykonywanie obowiązków przewidzianych przepisami prawa celnego.

Art. 55. 1. Organ KAS, może zarządzić w drodze decyzji, strzeżenie towarów przez

urzędników skarbowych, gdy:

- 1) towar wprowadzony na obszar celny Wspólnoty na skutek nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej nie zostanie dostarczony do organu KAS albo miejsca przez niego wyznaczonego lub uznanego przez ten organ;
 - 2) towar wprowadzony na obszar celny Wspólnoty wymaga przeładunku;
 - 3) towar czasowo składowany nie może zostać przekazany do depozytu lub do magazynu czasowego składowania.
2. W wypadku, o którym mowa w art. 54 ust. 1 pkt 1, organ KAS zamiast konwoju celnego może zarządzić strzeżenie towaru.
3. Przepis art. 54 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Mobilne Grupy Kontrolne

Art. 56. 1. W urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz w urzędzie obsługującym dyrektora izby administracji skarbowej mogą być utworzone Mobilne Grupy Kontrolne.

2. Mobilne Grupy Kontrolne są wyodrębnionymi komórkami organizacyjnymi KAS realizującymi zadania określone w art. 2 ust. 1 pkt 4 i 6.

3. W zakresie działań wymienionych w ust. 1, Mobilne Grupy Kontrolne mogą przeprowadzać również kontrole na zasadach i w zakresie określonym w niniejszym dziale.

4. Ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych podlega Mobilna Grupa Kontrolna działająca na terytorium całego kraju.

5. Dyrektorom izb administracji skarbowej podlegają Mobilne Grupy Kontrolne, które działają na obszarze ich właściwości miejscowej.

6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, za zgodą ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Mobilne Grupy Kontrolne zapewniają również ochronę fizyczną i techniczną urzędnikom KAS realizującym zadania ustawowe.

Art. 57. 1. Urzędnicy skarbowi Mobilnych Grup Kontrolnych mają prawo do:

- 1) wydawania osobom poleceń określonego zachowania się, w granicach niezbędnych do wykonania czynności, o których mowa w pkt 2 – 6;
- 2) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości;
- 3) przeszukiwania osób oraz przeszukiwania pomieszczeń, środków transportu, bagażu i ładunku w trybie i przypadkach określonych w przepisach Kodeksu karnego skarbowego i Kodeksu postępowania karnego;
- 4) zatrzymywania osób w trybie i przypadkach określonych w przepisach kodeksu postępowania karnego i kodeksu karnego skarbowego;
- 5) zatrzymywania pojazdów i innych środków przewozowych w celu przeprowadzenia kontroli przewożonych towarów lub dokumentów, a także badania towarów i pobierania ich próbek, oraz dokonywania kontroli rodzaju paliwa poprzez pobranie próbek paliwa ze zbiornika środka transportu;

- 6) zwracania się o niezbędną pomoc do innych jednostek organizacyjnych, przedsiębiorców i organizacji społecznych, jak również zwracania się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa.
2. Jeżeli przy dokonywaniu czynności służbowych zaistniała konieczność zdjęcia nałożonych uprzednio zamknięć urzędowych, urzędnicy skarbowi mają obowiązek ponownego nałożenia zamknięć urzędowych i odnotowania tego faktu w treści odpowiedniego dokumentu.
3. Osoba posiadająca towary jest zobowiązana, na własny koszt, do wykonywania czynności umożliwiających przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 5, a w szczególności do rozładowania, okazania oraz załadowania towaru po zakończeniu czynności.
4. Osobie wymienionej w ust. 3 przysługuje zażalenie do ministra właściwego do spraw finansów publicznych na zasadność lub sposób dokonania czynności, o której mowa w ust. 3.

Art. 58. 1. W celu ustalenia, czy towary zostały wprowadzone na obszar celny Wspólnoty lub wyprowadzone z tego obszaru zgodnie z przepisami prawa celnego, organ KAS może zatrzymywać środki transportu lądowego oraz statki w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. - Kodeks morski (Dz. U. Nr 138, poz. 1545, z późn. zm.²⁾) i ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857) oraz podejmować inne czynności kontroli.

2. Zatrzymanie środków transportu może być dokonane tylko przez umundurowanych urzędników skarbowych znajdujących się w pobliżu oznakowanego pojazdu służbowego albo w przypadku, gdy ten jest w ruchu, w oznakowanym pojeździe.

3. Zatrzymywanie środków transportu innych niż środki transportu przemieszczające się po drodze publicznej lub drodze wewnętrznej, albo statków przemieszczających się po morskich wodach wewnętrznych, morzu terytorialnym lub wodach śródlądowych odbywa się przy udziale innych służb lub instytucji, a w szczególności:

- 1) Policji;
- 2) Straży Granicznej;
- 3) służb lotniczych;
- 4) straży ochrony kolei.

4. Po zatrzymaniu środka transportu organ KAS może, w szczególności:

- 1) kontrolować dokumenty i dane dotyczące środka transportu oraz osoby kierującej środkiem transportu jak i innych osób korzystających ze środka transportu, z wyłączeniem dokumentów uprawniających do kierowania środkiem transportu, z zastrzeżeniem ust. 5;
- 2) kontrolować dokumenty dotyczące przewożonych towarów;
- 3) sprawdzać zamknięcia urzędowe, jeżeli z dokumentów wynika, że zostały one nałożone;
- 4) przeprowadzać rewizję środków transportu i towarów oraz bagażu przewożonego przez kierującego środkiem transportu i pasażerów.

5. Organ KAS może kontrolować dokumenty uprawniające do kierowania środkiem

transportu, jeżeli osoba kontrolowana nie posiada innych dokumentów pozwalających określić jej tożsamość albo występuje uzasadniona wątpliwość co do ich autentyczności.

6. Dowódcy jednostek pływających organów KAS na morskich wodach wewnętrznych, morzu terytorialnym i śródlądowych drogach wodnych mają prawo:

- 1) wezwać statek do zmniejszenia prędkości przepływu, zatrzymania się do kontroli oraz zastosowania się do wskazanego kursu przepływu;
- 2) zatrzymać statek, sprawdzić dokumenty dotyczące statku i ładunku, wylegitymować załogę statku oraz znajdujących się na nim pasażerów, zbadać ładunek i przeszukać pomieszczenia statku, a także zatrzymać osobę podejrzaną o popełnienie przestępstwa;
- 3) zmusić statek do zawinięcia do wskazanego portu, jeżeli kapitan nie stosuje się do wydanych poleceń.

7. Dowódcy jednostek pływających organów KAS mają prawo do podejmowania działań, o których mowa w ust. 6, w szczególności gdy statek:

- 1) przyjmuje na pokład lub wysadza osoby wbrew obowiązującym przepisom;
- 2) dokonuje załadunku lub wyładunku towarów poza miejscami do tego wyznaczonymi;
- 3) opuszcza port bez kontroli celnej;
- 4) zachodzi obawa, iż nawiązuje łączność z wybrzeżem w celach przestępczych;
- 5) zakotwicza poza miejscem do tego przeznaczonym.

8. W celu zatrzymania statku dowódca jednostki pływającej organów KAS, z odległości umożliwiającej odebranie sygnału, przekazuje wizualny i dźwiękowy sygnał polecający zatrzymanie się statku.

9. Jednostki pływające organów KAS w celu zatrzymywania statków stosują sygnały międzynarodowego kodu sygnałowego z jednoczesnym wystrzeleniem, dla zwrócenia uwagi załogi statku, dwóch nabojów sygnałowych koloru niebieskiego i zapaleniem w nocy dwóch niebieskich świateł rozpoznawczych na maszcie.

10. Jednostki pływające organów KAS podnoszą jako banderę flagę państwową z godłem Rzeczypospolitej Polskiej, określoną w odrębnych przepisach.

11. W czasie wykonywania zadań określonych w ustawie jednostki pływające organów KAS w celu identyfikacji podnoszą, obok bandery, flagę KAS.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa w drodze rozporządzenia, wzór, okoliczności oraz warunki podnoszenia flagi KAS, uwzględniając sposób umieszczania bandery i flagi na jednostkach pływających oraz znaków, a także sposób oznakowania jednostek pływających, umożliwiający ich szybką identyfikację.

13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób oznakowania pojazdów służbowych organów KAS, uwzględniając w szczególności konieczność zapewnienia ich szybkiej identyfikacji.

Art. 59. 1. W toku wykonywania czynności służbowych urzędnicy skarbowi są zobowiązani do poszanowania godności człowieka oraz respektowania innych praw i wolności obywatelskich.

2. Urzędnicy skarbowi są zobowiązani do wykonywania czynności służbowych

w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste i majątkowe osób i podmiotów, których te czynności dotyczą.

Art. 60. 1. Na sposób prowadzenia czynności, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 3, 4 i 5 przysługuje zażalenie do właściwego miejscowo prokuratora rejonowego.

2. Z czynności wymienionych w art. 57 ust. 1 pkt 3, 4 i 5 sporządza się protokół, a z czynności wymienionej w art. 57 ust. 1 pkt 2 - notatkę służbową.

3. Prezes Rady Ministrów określi w drodze rozporządzenia, sposób i tryb współpracy Mobilnych Grup Kontrolnych z Policją w zakresie czynności o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2-5, uwzględniając w szczególności zapewnienie ich sprawności i skuteczności oraz zasady zatrzymywania pojazdów obowiązujące w Policji.

Art. 61. 1. Urzędnicy skarbowi Mobilnych Grup Kontrolnych mogą stosować środki przymusu bezpośredniego zwane dalej "środkami przymusu" wobec osób niepodporządkowujących się ich poleceniom wydanym w celu realizacji zadań ustawowych.

2. Środki przymusu mogą być użyte wyłącznie w zakresie niezbędnym do osiągnięcia podporządkowania się poleceniom, o których mowa w ust. 1, lub do skutecznego odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na urzędnika skarbowego.

3. Dopuszczalne jest stosowanie tylko takich środków przymusu, które odpowiadają potrzebom wynikającym z istniejącej sytuacji, i pod warunkiem, że w inny sposób nie można skutecznie wykonać czynności służbowych, a ich użycie powodować będzie możliwie najmniejszą dolegliwość dla osób, wobec których są one stosowane.

4. Przepisów art. 61 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 46.

Art. 62. 1. Urzędnicy skarbowi są uprawnieni do stosowania następujących środków przymusu:

- 1) użycia siły fizycznej;
- 2) użycia indywidualnych technicznych i chemicznych środków lub urządzeń przeznaczonych do obezwładniania i konwojowania osób albo do zatrzymywania oraz unieruchamiania pojazdów mechanicznych i innych środków przewozowych.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje oraz warunki i sposoby użycia środków przymusu bezpośredniego, a także sposób wyposażania urzędników skarbowych w środki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględniając zapewnienie możliwie najmniejszej dolegliwości dla osób, wobec których są one stosowane.

Art. 63. 1. Środki przymusu, powinny być stosowane przez urzędników skarbowych w taki sposób, aby osiągnięcie podporządkowania się poleceniom wydanym na podstawie prawa albo skuteczne odparcie bezpośredniego i bezprawnego zamachu na urzędnika skarbowego lub mienie powodowało możliwie najmniejszą dolegliwość.

2. Można stosować jednocześnie więcej niż jeden środek przymusu.

3. Odstępuje się od stosowania środków przymusu, gdy osoba, wobec której zastosowano te środki, podporządkowała się wydanym poleceniom.

4. Wobec kobiet o widocznej ciąży, osób o widocznym kalectwie lub w podeszłym

wieku oraz osób, których wygląd wskazuje na wiek poniżej 13 lat, można stosować siłę fizyczną wyłącznie w postaci chwytów obezwładniających.

5. Nie stosuje się kajdanek wobec osób, których wygląd wskazuje na wiek poniżej 17 lat.

6. Nie wolno stosować pałki wobec osób stawiających bierny opór, chyba że zastosowanie siły fizycznej okazało się bezskuteczne.

Art. 64. 1. Jeżeli środki przymusu, wymienione w art. 62 ust. 1, okazały się niewystarczające lub ich użycie ze względu na zaistniałe okoliczności nie jest możliwe, urzędnik skarbowy ma prawo użycia broni palnej wyłącznie:

- 1) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność własną lub innej osoby albo w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym w oczywisty sposób bezpośrednio do takiego zamachu;
- 2) przeciwko osobie niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrozić może życiu, zdrowiu lub wolności urzędnika skarbowego albo innej osoby;
- 3) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie i przemocą odebrać broń palną urzędnika skarbowego lub innej osobie uprawnionej do posiadania broni palnej;
- 4) w celu odparcia zamachu na mienie, stwarzającego jednocześnie bezpośrednio zagrożenie dla życia, zdrowia lub wolności człowieka;
- 5) w celu odparcia niebezpiecznego, bezpośredniego i gwałtownego zamachu na obiekty KAS;
- 6) w celu odparcia bezpośredniego zamachu na nienaruszalność granicy państwowej ze strony osób działających w sposób zorganizowany, które przemocą wymuszają przekroczenie granicy państwowej przy użyciu broni lub pojazdu;
- 7) w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni było dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1-3.

2. Użycie broni palnej powinno nastąpić w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę osobie, przeciwko której użyto broni i nie może zmierzać do pozbawienia tej osoby życia ani narażać osób postronnych na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia.

3. W broń palną może być wyposażony wyłącznie urzędnik skarbowy przeszkolony w zakresie związanym z jej używaniem.

4. Urzędnik skarbowy, który podjął decyzję o użyciu broni palnej, powinien postępować ze szczególną rozwagą, traktując broń jako ostateczny środek działania.

5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i sposób postępowania przy użyciu broni palnej, biorąc pod uwagę użycie jej jako środka ostatecznego.

Art. 65. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb tworzenia i wykaz wyodrębnionych komórek organizacyjnych, o których

mowa w art. 56 ust. 1, oraz liczbę zatrudnionych w nich urzędników skarbowych uwzględniając potrzeby wynikające z konieczności zapewnienia właściwej realizacji zadań ustawowych;

2) tryb naboru do tych komórek oraz szczegółowe zasady szkolenia urzędników skarbowych w sposób uwzględniający szczególny charakter zadań w nich wykonywanych oraz umożliwiający sprawdzenie posiadania przez kandydatów predyspozycji do wykonywania zadań służbowych;

3) kryteria, tryb przydziału broni służbowej i normy uzbrojenia oraz zasady jej magazynowania, przechowywania i zapewniania właściwego stanu technicznego.

Art. 66. 1. Jeżeli jednostka pływająca znajdująca się na morskich wodach wewnętrznych lub na morzu terytorialnym mimo wezwania do zatrzymania w celu przeprowadzenia czynności kontroli celnej, nie zatrzyma się, dowódca jednostki pływającej KAS wzywa uzbrojoną jednostkę pływającą Straży Granicznej, która podejmuje działania zgodnie z art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 104 poz. 711, Nr 170 poz. 1218 oraz z 2007 Nr 82, poz. 558). Te same zasady stosuje się w przypadku konieczności podjęcia pościgu, w szczególności na pełnym morzu.

2. W przypadku ostrzelania jednostki pływającej KAS dowódca tej jednostki postępuje zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1, po uprzednim podjęciu działań, mających na celu opuszczenie zagrożonego obszaru.

3. W przypadku bezpośredniego zagrożenia przejęciem jednostki pływającej KAS przez załogę innego statku przepisy art. 62 stosuje się odpowiednio. W sytuacjach określonych w art. 64 ust. 1 pkt 1-3 urzędnicy skarbowi mogą użyć broni bez ostrzeżenia.

4. Jeżeli przed podjęciem czynności kontrolnych określonych w ust. 1 organ KAS uzyska wiarygodne informacje, wskazujące na możliwość wystąpienia zagrożeń określonych w ust. 2 lub 3, dyrektor izby administracji skarbowej właściwej miejscowo dla tych czynności kontrolnych może wystąpić z wnioskiem o przydzielenie jednostce pływającej KAS asysty uzbrojonej jednostki pływającej Straży Granicznej.

5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady współdziałania KAS i Straży Granicznej w zakresie zadań wykonywanych na podstawie ust. 1 i 2 oraz ust. 4 biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i zdrowia urzędników skarbowych i funkcjonariuszy, przestrzegania przepisów prawa oraz sprawnego wykonywania zadań KAS.

Art. 67. Przepisów art. 66 nie stosuje się do jednostek pływających określonych w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.³⁾).

DZIAŁ IV
SŁUŻBA URZĘDNIKA SKARBOWEGO

Rozdział 1

Nawiązanie, zmiana i ustanie stosunku służbowego w Krajowej Administracji Skarbowej

Art. 68. 1. Nawiązanie, zmiana i ustanie stosunku służbowego w KAS następuje na zasadach określonych w niniejszym rozdziale.

2. W sprawach związanych z pełnieniem służby oraz zatrudnieniem w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych właściwym do podejmowania rozstrzygnięć jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

3. W sprawach związanych z pełnieniem służby oraz zatrudnieniem w jednostkach organizacyjnych KAS właściwym do podejmowania rozstrzygnięć jest kierownik jednostki, chyba, że ustawa stanowi inaczej.

Art. 69. 1. W KAS może pełnić służbę osoba:

- 1) posiadająca obywatelstwo polskie;
- 2) posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzystająca z pełni praw publicznych;
- 3) wykazująca się nieskazitelną postawą moralną i obywatelską;
- 4) nie karana za przestępstwo popełnione umyślnie ścigane z oskarżenia publicznego albo umyślnie przestępstwo skarbowe;
- 5) posiadająca wyższe wykształcenie lub średnie o wymaganych kwalifikacjach zawodowych;
- 6) w odniesieniu do określonych stanowisk - zdolność fizyczną i psychiczną do wykonywania zadań na tych stanowiskach;
- 7) która nie pełniła służby zawodowej, nie pracowała i nie była współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów, ani też nie była sędzią, który orzekając uchybił godności urzędu, sprzeniewierzając się niezawisłości sędziowskiej.

2. W KAS, na stanowiskach administracyjnych, technicznych i gospodarczych mogą być zatrudniani pracownicy. Nawiązanie stosunku pracy odbywa się na zasadach określonych w Kodeksie pracy. Przepisy ust. 1 pkt 1- 4 i 7 stosuje się odpowiednio.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska pracy, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze charakter wykonywanych zadań.

Art. 70. 1. Każdy obywatel ma prawo do informacji o wolnych stanowiskach służbowych w KAS.

2. Nabór na wolne stanowiska służbowe odbywa się w trybie postępowania

rekrutacyjnego, mającego na celu sprawdzenie posiadania wymaganych kwalifikacji zgodnie z informacją o wolnych stanowiskach służbowych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 1, sposób podawania ich do publicznej wiadomości, uwzględniając potrzebę zapewnienia powszechnego dostępu do tych informacji.

Art. 71. 1. Przyjęcie kandydata do służby w KAS następuje po przeprowadzeniu postępowania rekrutacyjnego, na które składają się:

- 1) informacja publiczna o wolnym stanowisku służbowym;
- 2) przyjęcie podania o przyjęcie do służby, kwestionariusza osobowego, a także dokumentów stwierdzających wymagane wykształcenie i kwalifikacje zawodowe oraz zawierających dane o poprzednim zatrudnieniu;
- 3) przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej.

2. W stosunku do kandydata ubiegającego się o przyjęcie do służby w KAS na stanowisko wymagające szczególnych umiejętności lub predyspozycji, postępowanie rekrutacyjne może być rozszerzone o czynności mające na celu sprawdzenie przydatności kandydata do służby na takim stanowisku, w tym:

- 1) postępowanie sprawdzające, określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych;
- 2) ustalenie zdolności fizycznej i psychicznej do służby w KAS;
- 3) przeprowadzenie badania poligraficznego.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór kwestionariusza osobowego oraz szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania postępowania rekrutacyjnego wobec kandydatów do służby w KAS, uwzględniając czynności niezbędne do podjęcia decyzji dotyczącej osoby ubiegającej się o przyjęcie do służby w KAS.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa w drodze rozporządzenia, stanowiska wymagające rozszerzenia postępowania rekrutacyjnego, o którym mowa w ust. 2, a także jego tryb, zasady oceny zdolności fizycznej i psychicznej do służby w KAS, a także tryb orzekania o tej zdolności oraz sposób powoływania, właściwość i tryb postępowania komisji w tych sprawach uwzględniając potrzeby realizacji zadań KAS.

Art. 72. 1. Stosunek służbowy urzędnika skarbowego powstaje w drodze mianowania.

2. Osobę przyjętą do służby mianuje się na urzędnika skarbowego w służbie przygotowawczej z zastrzeżeniem art. 73 ust. 7.

Art. 73. 1. Służba przygotowawcza trwa dwanaście miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 7, i kończy się wydaniem, przez kierującego jednostką organizacyjną KAS, w której urzędnik skarbowy odbywa służbę przygotowawczą, opinii kwalifikacyjnej.

2. W razie przerwy w służbie urzędnika, trwającej dłużej niż trzy miesiące, minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej KAS może przedłużyć okres służby przygotowawczej o okres tej

przerwy.

3. W trakcie służby przygotowawczej urzędnik skarbowy jest obowiązany:

- 1) ukończyć przeszkolenie w Krajowej Szkole Skarbowości, o której mowa w art. 23 ust. 1;
- 2) odbyć przeszkolenie praktyczne w jednostkach organizacyjnych KAS;
- 3) zdać z wynikiem pozytywnym egzamin, obejmujący sprawdzenie nabytej wiedzy i umiejętności, o których mowa w pkt 1 i 2.

4. W okresie służby przygotowawczej urzędnik skarbowy podlega okresowej, przeprowadzanej co 3 miesiące, ocenie bezpośredniego przełożonego.

5. Urzędnik skarbowy w służbie przygotowawczej wykonuje czynności służbowe tylko pod nadzorem wyznaczonego urzędnika skarbowego w służbie stałej.

6. Po upływie okresu służby przygotowawczej i uzyskaniu pozytywnej oceny w opinii kwalifikacyjnej, urzędnik skarbowy zostaje mianowany urzędnikiem skarbowym w służbie stałej i nadaje mu się stopień służbowy urzędnika skarbowego XVI stopnia.

7. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi kwalifikacjami i umiejętnościami urzędnika skarbowego, minister właściwy do spraw finansów publicznych może skrócić okres służby przygotowawczej albo zwolnić urzędnika skarbowego od odbywania tej służby a także nadać wyższy stopień służbowy.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa w drodze rozporządzenia szczegółowe warunki i tryb odbywania służby przygotowawczej, sposób i zasady sporządzania opinii kwalifikacyjnej, przysługujące środki odwoławcze od opinii, tryb ich wnoszenia oraz kwalifikacje i umiejętności, o których mowa w ust. 7.

Art. 74. 1. Przed podjęciem służby stałej urzędnik skarbowy składa ślubowanie według następującej roty:

"Ja, Obywatel Rzeczypospolitej Polskiej ślubuję: służyć wiernie Państwu Polskiemu, przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, sumiennie i bezstronnie wykonywać obowiązki urzędnika skarbowego Krajowej Administracji Skarbowej zgodnie z najlepszą wiedzą i wolą, a także strzec honoru, godności i dobrego imienia Krajowej Administracji Skarbowej oraz przestrzegać zasad etyki zawodowej."

2. Do treści ślubowania, o którym mowa w ust. 1, można dodać słowa "Tak mi dopomóż Bóg."

3. Złożenie ślubowania urzędnik skarbowy potwierdza podpisem.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w drodze zarządzenia, określa ceremoniał Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 75.1. Aktu mianowania urzędnika skarbowego dokonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Akt mianowania powinien określać:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) jednostkę organizacyjną, w której pełniona jest służba;
- 3) stopień służbowy;
- 4) datę mianowania.

3. Stanowisko i wynagrodzenie oraz inne elementy związane z pełnieniem służby urzędnika, określi kierownik jednostki organizacyjnej KAS wskazanej w akcie mianowania, w terminie nie dłuższym niż siedem dni od daty mianowania.

4. Mianowanie na stopień służbowy odbywa się z uwzględnieniem wykształcenia, umiejętności i kwalifikacji zawodowych urzędnika skarbowego.

Art. 76. 1. Ustanawia się 16 stopni służbowych urzędnika skarbowego.

2. Nadanie urzędnikowi skarbowemu kolejnych stopni służbowych, następuje nie wcześniej niż co 2 lata i jest uzależnione od zajmowanego stanowiska, oceny służbowej i posiadanych kwalifikacji zawodowych. Wniosek o nadanie kolejnego stopnia sporządza bezpośredni przełożony.

3. Na wniosek kierującego jednostką organizacyjną KAS, umotywowany szczególnymi kwalifikacjami lub osiągnięciami w służbie, minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyrazić zgodę na wcześniejsze przyznanie wyższego stopnia służbowego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia, stanowiska służbowe, wymagania w zakresie wykształcenia i kwalifikacji zawodowych, jakim powinni odpowiadać urzędnicy skarbowi na poszczególnych stanowiskach służbowych, z uwzględnieniem szczegółowego modelu kompetencyjnego, a także szczegółowy tryb nadawania stopni urzędnikom skarbowym.

Art. 77. 1. Kierujący jednostkami organizacyjnymi KAS, w zakresie swojej właściwości, są uprawnieni do określania warunków pełnienia służby, przenoszenia, delegowania, zawieszania i uchylenia zawieszenia w czynnościach służbowych, zwalniania ze służby oraz stwierdzania wygaśnięcia stosunku służbowego.

2. Przeniesienia pomiędzy różnymi jednostkami organizacyjnymi KAS dokonuje wspólny dla tych jednostek organ nadrzędny, a gdy nie ma wspólnego organu nadrzędnego - minister właściwy do spraw finansów publicznych.

3. W sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, wydaje się decyzje.

4. Od decyzji wydanej przez organy, o których mowa w ust. 1 i 2, urzędnikowi skarbowemu przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw finansów publicznych, a gdy decyzję wydał minister właściwy do spraw finansów publicznych, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

5. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji.

Art. 78. 1. Czas pełnienia służby urzędnika skarbowego jest określony wymiarem jego obowiązków, z uwzględnieniem prawa do wypoczynku.

2. Czas służby urzędników skarbowych, wynosi 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 6 miesięcy, z zastrzeżeniem ust.3.

3. W przypadkach uzasadnionych rodzajem służby lub jej organizacją, a zwłaszcza koniecznością funkcjonowania służby w systemie zmianowym, kierujący jednostką organizacyjną KAS może wprowadzić rozkład czasu służby, w którym dopuszczalne jest w szczególności przedłużenie czasu służby do 12 godzin na dobę, z zastrzeżeniem ust. 3. W rozkładzie tym powinien być uwzględniony czas na wypoczynek urzędnika skarbowego po służbie, nie krótszy niż 11 godzin.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ustalania rozkładu czasu służby, w szczególności biorąc pod uwagę zagwarantowanie prawa do wypoczynku.

Art. 79. 1. Urzędnik skarbowy podlega ocenie służbowej przez bezpośredniego przełożonego przynajmniej raz na dwa lata.

2. Urzędnik skarbowy może w terminie 14 dni od dnia doręczenia oceny służbowej wnieść odwołanie do:

- 1) ministra właściwego do spraw finansów publicznych – jeżeli pełni służbę w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o których mowa w art. 9 ust. 2;
- 2) dyrektora izby administracji skarbowej, w której pełni służbę;
- 3) naczelnika urzędu administracji skarbowej, w którym pełni służbę;
- 4) kierującego jednostką organizacyjną KAS w pozostałych przypadkach.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia, wzór formularza oceny służbowej, szczegółowe zasady i tryb oceniania urzędnika skarbowego, uwzględniając przesłanki oceny i jej częstotliwości, kryteria brane pod uwagę przy ocenianiu i skalę ocen, przypadki oceny z pominięciem okresów przewidzianych w ustawie, właściwość przełożonych w zakresie wydawania oceny, tryb zapoznawania urzędnika skarbowego z oceną służbową oraz tryb wnoszenia i rozpatrywania odwołań od oceny.

Art. 80. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, jeżeli przemawia za tym szczególny interes służby, może przenieść, na okres nie dłuższy niż dwa lata, urzędnika skarbowego do innego urzędu w tej samej lub innej miejscowości. Przenosząc urzędnika do innej miejscowości minister właściwy do spraw finansów publicznych zapewnia mu odpowiednie warunki mieszkaniowe, z uwzględnieniem jego sytuacji rodzinnej, zwrot kosztów przeniesienia, zwrot opłat za udostępnione czasowo mieszkanie oraz jednorazowe świadczenie w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia. Do kosztów przeniesienia zalicza się także koszty przejazdu urzędnika skarbowego i członków jego rodziny oraz przewozu mienia.

2. Jeżeli jest to uzasadnione potrzebami służby, kierujący jednostką organizacyjną KAS może w każdym czasie przenieść urzędnika skarbowego do służby na innym stanowisku w tej samej jednostce organizacyjnej KAS, uwzględniając jego przygotowanie zawodowe.

3. Urzędnik skarbowy, o którym mowa w ust. 1 i 2, zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia, jeżeli jest ono wyższe od przysługującego na nowym stanowisku służbowym, przez okres trzech miesięcy następujących po miesiącu, w którym został przeniesiony na nowe stanowisko służbowe.

4. Urzędnik skarbowy na własną prośbę, może być przeniesiony na stałe do służby w tej samej lub innej jednostce organizacyjnej KAS, w tej samej lub innej miejscowości.

5. W sprawach, o których mowa w ust. 1-4, przepisy art. 77 ust. 3-5 stosuje się odpowiednio.

6. Urzędnikowi skarbowemu delegowanemu służbowo poza jednostką organizacyjną KAS, w której pełni służbę, przysługują należności na zasadach określonych

w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej, wydanych na podstawie Kodeksu pracy.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 1, przysługujących urzędnikowi skarbowemu przeniesionemu do służby w innej miejscowości, biorąc pod uwagę rekompensatę kosztów związanych z przeniesieniem do innej miejscowości.

Art. 81. 1. Urzędnika skarbowego można przenieść na niższe stanowisko służbowe w przypadku:

- 1) niewywiązywania się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku służbowym, stwierdzonego w okresie służby stałej w dwóch kolejnych ocenach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 3 miesiące;
- 2) likwidacji zajmowanego stanowiska służbowego, gdy nie ma możliwości przeniesienia go na równorzędne stanowisko służbowe.

2. Urzędnika skarbowego można przenieść na niższe stanowisko służbowe również na jego pisemną prośbę.

3. Z urzędnikiem skarbowym, który nie wyraził zgody na przeniesienie na niższe stanowisko służbowe z przyczyn określonych w ust. 1, można rozwiązać stosunek służbowy.

4. Urzędnika skarbowego przenosi się na niższe stanowisko służbowe także w razie wymierzenia kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, 2 i 4 kierownik właściwej jednostki organizacyjnej KAS ustala nowe warunki służby.

Art. 82. 1. Stosunek służbowy urzędnika skarbowego zawieszają się w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe - na czas nie dłuższy niż 3 miesiące.

2. Stosunek służbowy urzędnika skarbowego może ulec zawieszeniu w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo nieumyślne ścigane z oskarżenia publicznego, nieumyślne przestępstwo skarbowe, postępowania w sprawie o wykroczenie oraz postępowania dyscyplinarnego, jeśli jest to celowe z uwagi na dobro postępowania lub dobro służby w KAS - na czas nie dłuższy niż 3 miesiące.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach okres zawieszenia można przedłużyć na dalszy czas oznaczony, nie dłuższy niż do dnia uprawomocnienia się orzeczenia wydanego w postępowaniu karnym lub postępowaniu w sprawie o wykroczenie, a w pozostałych przypadkach na czas nie dłuższy niż 12 miesięcy.

4. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, polega na odsunięciu urzędnika skarbowego od wykonywania dotychczasowych obowiązków. W okresie zawieszenia można powierzyć urzędnikowi skarbowemu wykonywanie określonych czynności administracyjnych, technicznych lub obsługowych.

5. O zawieszeniu stosunku służbowego orzeka, w drodze decyzji, kierujący jednostką organizacyjną KAS, w której pełni służbę urzędnik skarbowy. W stosunku do decyzji o zawieszeniu, urzędnik skarbowy może zwrócić się do organu, który wydał decyzję,

z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia.

6. Okres zawieszenia stosunku służbowego wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, okres zawieszenia jest wliczany tylko wówczas, gdy w postępowaniu karnym urzędnik skarbowy został uniewinniony albo postępowanie zostało umorzone. Nie dotyczy to warunkowego umorzenia postępowania karnego.

7. Urzędnik skarbowy, którego stosunek służbowy został zawieszony jest obowiązany niezwłocznie zdać legitymację służbową oraz przedmioty, sprzęt i urządzenia związane z wykonywanymi przez niego zadaniami, a w szczególności akta i inne dokumenty prowadzonych przez niego spraw.

Art. 83. 1 Urzędnik skarbowy w okresie zawieszenia stosunku służbowego otrzymuje od dnia zawieszenia połowę wynagrodzenia, przysługującego mu w dniu zawieszenia.

2. W razie uchylecia zawieszenia stosunku służbowego przed terminem określonym w art. 82 ust. 1-3, urzędnik skarbowy otrzymuje pozostałą część wynagrodzenia wraz z należnymi odsetkami.

Art. 84. 1. Urzędnik skarbowy może być skierowany przez kierującego jednostką organizacyjną z urzędu lub na własną prośbę do komisji lekarskiej w celu określenia jego stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do służby, jak również związku poszczególnych schorzeń ze służbą.

2. Urzędnik skarbowy pełniący służbę w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 56 ust. 1, może być również poddany badaniom poligraficznym.

3. O skierowaniu urzędnika skarbowego na badania, o których mowa w ust. 2, decyduje minister właściwy do spraw finansów publicznych. Skierowanie to nie wymaga uzasadnienia.

4. Badaniu, o którym mowa w ust. 2 może być także poddany każdy urzędnik skarbowy KAS, za jego zgodą.

Art. 85. 1. Stosunek służbowy urzędnika skarbowego wygasa w przypadku:

- 1) orzeczenia przez komisję lekarską trwałej niezdolności do służby;
- 2) prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby;
- 3) odmowy złożenia ślubowania;
- 4) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
- 5) prawomocnego orzeczenia utraty praw publicznych;
- 6) podania nieprawdy w oświadczeniu składanym na podstawie art. 10 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1584), stwierdzonego w drodze postępowania dyscyplinarnego;
- 7) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego;
- 8) nieobecności urzędnika skarbowego w służbie przez okres powyżej 3 miesięcy z powodu tymczasowego aresztowania, chyba że wcześniej

- nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego;
- 9) śmierci urzędnika skarbowego.

Art. 86. Stosunek służbowy urzędnika skarbowego może zostać rozwiązany w przypadku:

- 1) niewywiązywania się z obowiązków służbowych w okresie odbywania służby stałej, stwierdzonego w dwóch kolejnych ocenach, między którymi upłynęło co najmniej 3 miesiące;
- 2) tymczasowego aresztowania;
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż określone w art. 85 ust. 1 pkt 7;
- 4) nabycia prawa do emerytury w pełnym wymiarze, określonego w przepisach odrębnych;
- 5) likwidacji jednostki organizacyjnej KAS lub jej reorganizacji połączonej ze zmniejszeniem obsady etatowej, jeżeli przeniesienie urzędnika skarbowego do innej jednostki organizacyjnej KAS lub na niższe stanowisko służbowe nie jest możliwe;
- 6) odmowy wykonania decyzji w sprawie przeniesienia, o którym mowa w art. 80 i 81;
- 7) niezłożenia w terminie oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne;
- 8) odmowy poddania się badaniu, o których mowa w art. 84 ust. 1 i 2;

Art. 87. 1. W razie prawomocnego orzeczenia o umorzeniu postępowania karnego, wydania prawomocnego wyroku uniewinniającego albo w razie uchylenia kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe lub kary wydalenia ze służby, urzędnik skarbowy przywracany jest na poprzednio zajmowane stanowisko lub inne zgodne z jego kwalifikacjami.

2. Przepisu ust.1 nie stosuje się w przypadku warunkowego umorzenia postępowania karnego.

3. Przywrócenie do służby, o którym mowa w ust. 1, następuje na wniosek urzędnika skarbowego złożony kierującemu jednostką organizacyjną KAS, w której był zatrudniony, w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Rozdział 2

Prawa i obowiązki urzędników skarbowych

Art. 88. 1. Urzędnik skarbowy jest obowiązany w szczególności:

- 1) dochować obowiązków wynikających z roty złożonego ślubowania;
- 2) rzetelnie i bezstronnie, sprawnie i terminowo wykonywać powierzone zadania;
- 3) dochowywać tajemnicy ustawowo chronionej;
- 4) racjonalnie gospodarować środkami publicznymi;
- 5) podnosić kwalifikacje zawodowe;

- 6) godnie zachowywać się w służbie oraz poza nią;
 - 7) przestrzegać zasad etyki zawodowej urzędnika Krajowej Administracji Skarbowej.
2. Urzędnik skarbowy jest obowiązany zachować w tajemnicy informacje, które uzyskał w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa również po ustaniu służby.
 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze zarządzenia Kodeks Etyki Urzędnika Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 89. 1. Urzędnik skarbowy jest obowiązany wypełniać polecenia służbowe przełożonych.

2. Jeżeli polecenie służbowe w przekonaniu urzędnika skarbowego jest niezgodne z prawem lub zawiera znamiona pomyłki, urzędnik skarbowy powinien przedstawić swoje zastrzeżenia przełożonemu na piśmie. W razie pisemnego potwierdzenia polecenia urzędnik skarbowy powinien je wykonać.

3. Urzędnik skarbowy nie wykonuje polecenia, jeśli jego wykonanie prowadziłoby do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

4. O odmowie wykonania polecenia, o którym mowa w ust. 3, urzędnik skarbowy jest obowiązany zawiadomić ministra właściwego do spraw finansów publicznych z pominięciem drogi służbowej.

Art. 90. 1. Urzędnikowi skarbowemu, z zastrzeżeniem ust. 2, nie wolno podejmować dodatkowego zajęcia zarobkowego.

2. Kierujący jednostką organizacyjną KAS może zezwolić urzędnikowi skarbowemu na wykonywanie dodatkowego zajęcia zarobkowego, jeżeli nie koliduje to z wykonywanymi przez niego obowiązkami służbowymi oraz nie podważa zaufania do KAS.

3. Urzędnik skarbowy obowiązany jest do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 91. 1. Urzędnik skarbowy nie może publicznie manifestować poglądów politycznych, być członkiem partii politycznej ani uczestniczyć w działalności tej partii lub na jej rzecz.

2. Urzędnikowi skarbowemu, ubiegającemu się o mandat radnego, posła, senatora udziela się urlopu bezpłatnego na czas trwania kampanii wyborczej, a w przypadku uzyskania mandatu na czas jego wykonywania.

3. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio do kandydowania i pełnienia funkcji organu samorządu terytorialnego.

Art. 92. 1. Pracownicy jednostek organizacyjnych KAS i urzędnicy skarbowi, z wyjątkiem kierujących jednostkami organizacyjnymi, mają prawo zrzeszania się w związku zawodowym.

2. Przepisy ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79 poz. 854, z późn. zm.⁴⁾) stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że pracownicy jednostek organizacyjnych KAS i urzędnicy skarbowi nie mają prawa do

strajku oraz do podejmowania działań zakłócających funkcjonowanie KAS.

Art. 93. W KAS nie może powstać stosunek podległości służbowej między małżonkami oraz osobami pozostającymi ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowactwa pierwszego stopnia oraz stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

Art. 94. Urzędnik skarbowy w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych korzysta z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 95. 1. Urzędnikowi skarbowemu przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli postępowanie karne wszczęte przeciwko niemu o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu postępowania wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopełnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym.

2. Koszty w wysokości odpowiadającej określonemu w odrębnych przepisach wynagrodzeniu jednego obrońcy zwraca się ze środków KAS.

Art. 96. 1. Urzędnik skarbowy, który w związku z pracą doznał uszczerbku na zdrowiu lub poniósł szkodę w mieniu, otrzymuje odszkodowanie.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i zasady przyznawania odszkodowania, o którym mowa w ust. 1.

Art. 97. 1. Urzędnicy skarbowi otrzymują nieodpłatnie umundurowanie, uzbrojenie, środki i wyposażenie niezbędne do wykonywania czynności służbowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, komórki organizacyjne KAS, w których zatrudnionym urzędnikom skarbowym przysługuje broń służbowa lub umundurowanie.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe zasady przydziału, okresy zużycia, wzory, kolory i normy umundurowania urzędników skarbowych, a także wzory stopni służbowych;
- 2) szczegółowe zasady i sposób noszenia umundurowania;
- 3) wysokość i warunki przyznawania równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie oraz za okresowe czyszczenie munduru;

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, normy wyposażenia i uzbrojenia, szczegółowe zasady dostępu do uzbrojenia, jego przyznawania i użytkowania.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić przypadki otrzymywania i wysokość równoważnika pieniężnego w zamian za niektóre przedmioty tego wyposażenia, uwzględniając okresy używalności tych przedmiotów, terminy ich wydawania lub wypłacania równoważnika pieniężnego.

Art. 98. 1. Urzędnik skarbowy, pełniący służbę w komórkach organizacyjnych o których mowa w art. 56 ust. 1, po 15 latach pełnienia służby w tych komórkach, nabywa prawo do emerytury.

2. Zasady przyznawania świadczeń określonych w ust. 1 normują przepisy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

3. Urzędnikowi skarbowemu, który po zwolnieniu ze służby w KAS podjął pracę, okres tego zatrudnienia wlicza się do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień wynikających z prawa pracy.

Art. 99. 1. Po 15 latach służby urzędnik skarbowy nabywa prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 1 dnia za każdy następny ukończony rok służby, jednak nie więcej niż 10 dni. Urlop jest udzielany na zasadach przewidzianych w Kodeksie pracy.

2. Urzędnikowi skarbowemu w służbie stałej, na pisemny wniosek uzasadniony ważnymi względami, można udzielić urlopu bezpłatnego.

3. Urzędnik skarbowy, po 5 latach służby, może otrzymać płatny urlop zdrowotny, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia. Urlopu zdrowotnego udziela minister właściwy do spraw finansów publicznych na podstawie skierowania na leczenie sanatoryjne, profilaktyczne lub uzdrowiskowe, na okres ustalony w tym skierowaniu, nieprzekraczający jednak 30 kolejnych dni w każdym roku kalendarzowym.

4. Do stażu służby, o którym mowa w ust. 1 i 3 w KAS zalicza się urzędnikowi skarbowemu, dotychczasowy staż pracy w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, a także w innych jednostkach organizacyjnych podległych temu ministrowi.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania urzędnikowi skarbowemu urlopów, o których mowa ust. 1 i 3, uwzględniając potrzebę zapewnienia ciągłości i płynności działania KAS.

Art. 100. 1. Urzędnikowi skarbowemu, który przejawia inicjatywę i osiąga znaczące wyniki w pracy, mogą być udzielane wyróżnienia:

- 1) pisemna pochwała;
- 2) krótkoterminowy, dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze nie przekraczającym 7 dni roboczych w ciągu roku;
- 3) nagroda pieniężna lub rzeczowa;
- 4) mianowanie na wyższy stopień służbowy;
- 5) nadanie odznaki „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”;
- 6) przedstawienie do orderu lub odznaczenia państwowego.

2. Wyróżnień, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 4-6 udziela minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Art. 101. 1. Wynagrodzenie urzędnika skarbowego składa się z wynagrodzenia zasadniczego i dodatków do wynagrodzenia, ustalanych z zastosowaniem mnożników kwoty bazowej, której wysokość według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa.

2. Wynagrodzenie zasadnicze powinno uwzględniać doświadczenie i umiejętności zawodowe, zajmowane stanowisko oraz charakter wykonywanej służby.

3. Wynagrodzenie zasadnicze urzędnika skarbowego XVI stopnia nie może być niższe niż trzykrotność minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

4. Urzędnicy skarbowi otrzymują następujące dodatki do wynagrodzenia zasadniczego:

- 1) dodatek za stopień służbowy;
- 2) dodatek za wieloletnią służbę;
- 3) dodatek w zależności od wykonywanych zadań.

5. Dodatek o którym mowa w ust. 4 pkt 2 przysługuje po 5 latach służby i wynosi 5 % wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1 % za każdy dalszy rok służby aż do osiągnięcia 20 % wynagrodzenia zasadniczego.

6. Urzędnikowi skarbowemu przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości liczonej od miesięcznego wynagrodzenia:

- 1) po 20 latach pracy - 75 %;
- 2) po 25 latach pracy - 100 %;
- 3) po 30 latach pracy - 150 %;
- 4) po 35 latach pracy - 200 %;
- 5) po 40 latach pracy - 300 %;
- 6) po 45 latach pracy - 400 %.

7. Do okresów uprawniających do dodatku, o którym mowa w ust. 5 i nagrody jubileuszowej, o której mowa w ust. 6 wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

8. Do okresów, o których mowa w ust. 7, nie wlicza się okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej), jak również w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki wynagrodzenia zasadniczego dla poszczególnych stanowisk służbowych, wysokość oraz szczegółowe zasady przyznawania i wypłacania dodatków, o których mowa w ust. 4 pkt 1 - 3, a także sposób obliczania i wypłacania nagrody jubileuszowej, w szczególności biorąc pod uwagę udokumentowanie okresów pełnienia służby lub zatrudnienia uprawniające do dodatku i nagrody jubileuszowej oraz biorąc pod uwagę rodzaj stopnia służbowego i rodzaj wykonywanych zadań.

Art. 102. 1. Urzędnikom skarbowym przysługuje dodatkowe roczne wynagrodzenie,

na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Urzędnikom skarbowym za szczególne osiągnięcia w służbie, można przyznać nagrody ze specjalnie utworzonego funduszu nagród.

3. Fundusz nagród, o którym mowa w ust. 2 wynosi nie mniej niż 3 % planowanych wynagrodzeń osobowych i pozostaje w dyspozycji kierujących właściwymi jednostkami organizacyjnymi KAS.

Art. 103. 1. Urzędnikowi skarbowemu, którego stosunek służbowy ustał w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę, przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia, a jeżeli urzędnik skarbowy przepracował co najmniej 20 lat pracy w KAS, jednorazowa odprawa przysługuje w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia.

Art. 104. 1. W sprawach ze stosunku służbowego urzędników skarbowych, nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu Pracy.

2. Do decyzji, o których mowa w rozdziale 1 i 2 niniejszego Działu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozdział 3

Odpowiedzialność dyscyplinarna urzędnika skarbowego

Art. 105. Urzędnicy skarbowi, niezależnie od odpowiedzialności karnej, ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenie obowiązków służbowych, w tym za oczywistą i rażącą obrazę przepisów prawa i uchybienia godności służby.

Art. 106. 1. Urzędnikowi skarbowemu, w zależności od stopnia naruszenia obowiązków służbowych, mogą być wymierzane kary dyscyplinarne:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) nagana z ostrzeżeniem;
- 4) przeniesienie na niższe stanowisko służbowe;
- 5) obniżenie stopnia służbowego;
- 6) obniżenie wynagrodzenia zasadniczego o nie więcej niż 25 %, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy;
- 7) wydalenie ze służby w Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Kary dyscyplinarne mogą być łączone.

Art. 107. 1. Postępowanie dyscyplinarne może być wszczęte niezależnie od innych rodzajów odpowiedzialności za ten sam czyn.

2. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie sześciu miesięcy od dnia uzyskania wiadomości przez kierującego jednostką organizacyjną KAS o popełnieniu czynu uzasadniającego odpowiedzialność dyscyplinarną ani po upływie roku od dnia popełnienia takiego czynu. Jeżeli z powodu nieobecności w pracy

urzędnik skarbowy nie ma możliwości złożenia wyjaśnienia, bieg sześciomiesięczny terminu nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia stawienia się urzędnika skarbowego do pracy. Jeżeli jednak czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie następuje wcześniej niż przedawnienie karne.

3. Kara dyscyplinarna nie może zostać wymierzona po upływie dwóch lat od dnia wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

4. Prawomocne orzeczenie kary wymienionej w art. 106 ust 1 pkt 7 powoduje zakaz ubiegania się o zatrudnienie w Krajowej Administracji Skarbowej przez okres pięciu lat.

Art. 108. 1. W odniesieniu do osób pełniących funkcje, o których mowa w art. 16 i 19 właściwym do wydania polecenia wszczęcia postępowania jest organ powołujący.

2. Prowadzenie postępowanie i orzekanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, należy odpowiednio do rzecznika dyscyplinarnego i komisji dyscyplinarnej działających przy tym organie.

Art. 109. 1. W sprawach dyscyplinarnych orzekają:

1) Komisja Dyscyplinarna Krajowej Administracji Skarbowej, działająca przy kierującym jednostką organizacyjną KAS, w I instancji, w skład której wchodzi dziesięć osób;

2) Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna Krajowej Administracji Skarbowej w II instancji, działająca przy ministrze właściwym do spraw finansów publicznych, w skład której wchodzi piętnaście osób.

3. Komisje dyscyplinarne I instancji orzekają w składach trzyosobowych.

4. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna KAS orzeka w składzie pięcioosobowym.

Art. 110. 1. Członków komisji dyscyplinarnych, w tym przewodniczącego i zastępców przewodniczącego, powołuje na okres pięciu lat odpowiednio kierujący jednostką organizacyjną KAS albo minister właściwy do spraw finansów publicznych

2. Członkiem komisji dyscyplinarnej może być urzędnik skarbowy, zatrudniony w KAS co najmniej pięć lat, dający rękojmię należytego pełnienia tej funkcji.

3. Członkowie komisji dyscyplinarnych są w zakresie orzekania niezawiśli i podlegają tylko ustawom.

4. Członkowie komisji, na czas wykonywania zadań w komisjach, są zwolnieni z wykonywania obowiązków służbowych i zachowują pracy do wynagrodzenia.

Art. 111. 1. Rzeczników dyscyplinarnych Krajowej Administracji Skarbowej powołuje odpowiednio na okres kadencji komisji dyscyplinarnej kierujący jednostką organizacyjną KAS.

2. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna postępowanie wyjaśniające na polecenie kierującego jednostką organizacyjną KAS. O wszczęciu tego postępowania rzecznik dyscyplinarny zawiadamia urzędnika skarbowego, którego ono dotyczy.

3. Decyzję o przekazaniu komisji dyscyplinarnej I instancji wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego podejmuje kierujący jednostką organizacyjną KAS na podstawie wniosku rzecznika dyscyplinarnego.

4. Na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 3 kierujący jednostką organizacyjną KAS może wymierzyć karę dyscyplinarną określoną w art. 106 w ust. 1 pkt 1-3 urzędnikowi skarbowemu, za jego zgodą, bez skierowania sprawy do komisji dyscyplinarnej.

Art. 112. Do zadań rzecznika dyscyplinarnego należy w szczególności:

- 1) prowadzenie postępowania wyjaśniającego;
- 2) składanie wniosków o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, jeżeli wyniki postępowania wyjaśniającego to uzasadniają;
- 3) udział w rozprawach przed komisjami dyscyplinarnymi w charakterze strony;
- 4) wnoszenie odwołań od orzeczeń komisji dyscyplinarnej I instancji;
- 5) udział w postępowaniu odwoławczym.

Art. 113. 1. Komisja dyscyplinarna I instancji wszczyna postępowanie dyscyplinarne z dniem zgłoszenia wniosku przez rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania.

2. Obwiniony ma prawo korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy, z zastrzeżeniem przepisów o ochronie tajemnic ustawowo chronionych.

3. W przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o orzeczenie kary wydalenia ze służby w Krajowej Administracji Skarbowej, a obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący składu orzekającego wyznacza obrońcę spośród urzędników skarbowych.

4. Komisja dyscyplinarna I instancji wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu rozprawy, w toku której wysłuchuje rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego oraz jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony, a także po rozpatrzeniu innych dowodów mających znaczenie w sprawie.

5. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy na rozprawie nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

6. Rozprawa jest jawna dla urzędników skarbowych. W uzasadnionych przypadkach skład orzekający może wyłączyć jawność rozprawy, jednakże ogłoszenie orzeczenia jest jawne.

7. Orzeczenie powinno być ogłoszone bezpośrednio po naradzie składu orzekającego.

8. W wyjątkowych przypadkach można odroczyć ogłoszenie orzeczenia na czas nie dłuższy niż 3 dni. O terminie ogłoszenia orzeczenia przewodniczący składu orzekającego zawiadamia strony bezpośrednio po zakończeniu narady składu orzekającego.

9. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego podaje ustnie zasadnicze motywy rozstrzygnięcia.

10. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom z urzędu, nie później niż w ciągu 7 dni od dnia jego ogłoszenia.

Art. 114. 1. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej I instancji strony mają prawo wniesienia odwołania. W odwołaniu można zaskarżyć całość orzeczenia lub jego

część.

2. Odwołanie wnosi się do komisji dyscyplinarnej II instancji za pośrednictwem komisji dyscyplinarnej I instancji, która wydała zaskarżone orzeczenie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

3. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

Art. 115. 1. W postępowaniu przed komisją dyscyplinarną II instancji stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed komisją dyscyplinarną I instancji.

2. Od orzeczeń komisji dyscyplinarnej II instancji stronom służy odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania karnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego skarga kasacyjna nie przysługuje.

Art. 116. 1. Odpis prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej dołącza się do akt osobowych urzędnika skarbowego.

2. Prawomocne orzeczenie o ukaraniu podlega niezwłocznemu wykonaniu.

3. Karę dyscyplinarną, z wyjątkiem kary wydalenia ze służby w Krajowej Administracji Skarbowej, uważa się za niebyłą i wzmiankę o niej wykreśla się z akt komisji dyscyplinarnej i akt osobowych urzędnika skarbowego po upływie dwóch lat od uprawomocnienia się orzeczenia. Komisja dyscyplinarna, biorąc pod uwagę osiągnięcia w pracy i zachowanie się urzędnika skarbowego, może na jego wniosek lub jego przełożonego uznać karę za niebyłą i zarządzić jej wykreślenie w terminie wcześniejszym.

4. Po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się orzeczenia komisji dyscyplinarnej ukarany może wystąpić o uznanie za niebyłą karę wydalenia z pracy w KAS.

Art. 117. W postępowaniu przed komisjami dyscyplinarnymi I i II instancji w sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.) dotyczące postępowania uproszczonego. Nie stosuje się w szczególności przepisów o oskarżycielu prywatnym, powodzie cywilnym, przedstawicielu społecznym, o postępowaniu przygotowawczym oraz środkach przymusu, z wyjątkiem przepisów o karze pieniężnej.

Art. 118. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, kierując się potrzebą rzetelnego i sprawnego prowadzenia postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego, określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia tych postępowań, w tym:

- 1) warunki powoływania i odwoływania członka komisji dyscyplinarnej i rzecznika dyscyplinarnego;
- 2) zakres czynności rzecznika dyscyplinarnego, służących wyjaśnieniu sprawy;
- 3) organizację i funkcjonowanie komisji dyscyplinarnych oraz tryb prowadzenia postępowania dyscyplinarnego, w tym tryb pracy komisji dyscyplinarnych;
- 4) warunki i sposób ustalania należności przysługujących członkom komisji

dyscyplinarnych, świadkom, obrońcom i biegłym.

DZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Art. 119. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. Nr, poz.).

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz.727, Nr 86 poz.732, Nr 143,poz.1199 oraz z 2006 r. Nr 66, poz.470, Nr 104, poz.708, Nr 143, poz.1031, Nr 217, poz. 1590, Nr 225, poz.1625.

²⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41 poz.365, z 2003 r. Nr 229 poz. 2277, z 2004 r. Nr 93 poz.895, Nr 173 poz. 1808, z 2005 r. Nr 155 poz. 1298.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz.1652, z 2004 r. Nr 6 poz. 41, Nr 93, poz.895 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 203, poz. 1683, z 2006 r. Nr 220, poz.1600 i Nr 249, poz.1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz.1080 i Nr 128, poz. 1405, z 2002 r. Nr 135, poz. 1146 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 213, poz. 2081 oraz z 2004 r. Nr 240, poz.2407.